

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- *заменик тужиоца за ратне злочине Веселин Мрдак,*
- *оптужени Пане Булат са браниоцем адвокатом Предрагом Марићам,*
- *оптужени Раде Вранешевић, са браниоцем адвокатом Звонком Радовановићем,*
- *сведоци Марко Мамула и Јован Малобабић.*

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је ЈАВАН.

Главни претрес почиње у 9 часова и 50 минута.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка саслушају сведоци Марко Мамула и Јован Малобабић.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА

Сведок Јован Малобабић је упућен на место где ће сачекати док не буде позван, а приступа се саслушању сведока МАРКА МАМУЛЕ.

СВЕДОК МАРКО МАМУЛА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Мамула Марко, од оца Павла, рођен 1941. године, пензионер, Славско Поље бр.105, адреса, стар 67 година, рођен у Славском Пољу, није у сродству, није у завади са оптуженима. Да ли су то Ваши лични подаци?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте дали на записнику Жупанијског суда у Сиску 19. фебруара 2008. године. Господине Мамула, бићете саслушани као сведок. Као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико бисте себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да дајете исказ, прочитаћете тај текст заклетве који се налази ту на пулту испред Вас. Да ли видите то да прочитате?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитаћете то наглас.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати. И ја се заклињем.

Опоменут, упозорен, а након полагања заклетве, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред овим судом води се поступак против оптуженог Панета Булата и оптуженог Радета Вранешевића због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, а у вези догађања у селу Бански Ковачевац у Хрватској, марта месеца 1992. године.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте, Ви сте, значи, два пута давали изјаву пред судовима у Хрватској.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 07. августа 2002. године и 19. фебруара 2008. године, први пут пред Жупанијским судом у Карловцу, други пут пред Жупанијским судом у Сиску.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да. Ја ћу се придржавати онога пред Жупанијским судом у Карловцу и цитираћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те Ваше две изјаве које сте дали тамо су потпуно онако различите.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Јесу, јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овој изјави у Сиску, Ви тврдите да о самим догађањима немате сазнања и тако даље, овде у Карловцу сте детаљније причали и имате сазнања.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Ја ћу истину говорити и овде се заклињем. У Жупанијском суду у Карловцу сам рекао од «А» до «Ш», у Вргин Мосту, пред Жупанијским суцом, женском из Сиска, рекао сам ствар из неких сигурно свих разлога, рекао сам мало контра, али ја ћу се придржавати суда у Карловцу и код тога ја стојим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Мамула.

Сведок МАРКО МАМУЛА: И зато сам и дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте Ви нама сада ту истину, да чујемо, каква су Ваша сазнања у вези овог догађаја.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Рећи ћу све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све, где сте Ви у то време били, у ком одељењу, којој формацији сте припадали, каква су Ваша сазнања у вези убиства ових шест цивила хрватске националности у том месту Бански Ковачевац. Изволите.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Рећи ћу све. Ја тај дан када се та несрећа десила, био сам болестан од дизантерије, мислим, имао сам, да извинете, пролив. И цео сам дан био онако потиштен. Изјутра сам лежао нешто до 12 сати, док није дошла та војничка храна. Јео сам нешто и то кукаво. Моји су дечки, много млађи од мене, јер ја сам био најстарији у чети село Славско Поље, па сам се увек ја држао по страни, јер они нису хтели са мном нешто дискутовати, будући да су имали своје друштво и друго, онако изморен од дизантерије, дечки су отишли играти ногомет испод те једне куће где смо ми били стационарани, а ја сам отишао овај мало да погледам, онако седећи, сваки минут, да извинете, ишао сам у WC. У 7 сати или у 8, то је било нешто у трећем месецу овај, не могу знати ни датум, а један ме је неки дан подсетио да је то било у трећем месецу који треба овде исто присуствовати. И шта је било даље?

Ја сам, дечки када су се наиграли ногомета, повукли су се у базу тамо где лежимо и ја сам дошао за њима. Ја сам дошао најзадњи, за њима, ту сам нашао, ту је налетео са асфалта Булат Пане и са њиме једна непозната особа, мушкарац, црн, кога ја никада у животу нисам видео. То се заклињем овде. Шта је било? Ја сам примио стражу, стражарско место, ја и Адам Габрић, будући да је он 1946. годиште, ја 1941., па смо се некако по годинама увек између нас је постојала кохезија. И ми смо добили задатак да идемо на стражу у непарне сате, од 11 до 1.

Стражарска су места била преко, преко асфалта, само нас је асфалт делио од спаваонице. Нешто сам, будући да сам био од 11 до 1, ја сам чуо и то се заклињем, чуо сам пуцанцију, пуцање. Будући да сам био удаљен од тога стражарског, од те несреће удаљен сам био од триста до петсто метара, можда и више. Питао ме жупанијски судица у Карловцу, «Како Ви знате», каже, «да има триста до петсто метара»; па рекох, «Сваки дан сам туда ходао, а нисам никада узео метар да мерим, али отприлике толико. «Да», вели, «слаже се, тачно је», каже «што Ви говорите»: Друго, ја сам мислио да су они отуда преко Купе, јер Купа је одмах испод обале, да су они напали на тај део који је од мене удаљен, од триста до петсто метара, можда има и више, ја сам мислио да су они напали наше, па сам мало, мало сам био удаљен од овога мога колеге, Адама Габрића који треба исто данас бити ту, јер он има, исто зна колико и ја. Али, ето, нажалост, имам бољи језик. И били смо ми до 1 сат, Адам је отишао преко асфалта у базу, тамо где спавамо, а ја јадан, извините на мом изразу, ишао сам у WC. Био сам ја у WC можда петнаест минута, Ви знате каква је дизантерија, муче црева, а није близу ни доктор. И ја сам отишао у WC, можда сам десет, петнаест минута провео у WC-у, нисам био у WC, него у трави тамо. Неко ме је из мрака звао, «Марко», три пута ме звао. Онда сам се ја онако из оне болести, одзовнуо, рекох: «Да, ево мене овде»: И ја сам пришао ка асфалту, цести, вели «Идеш са мном». Рекох «куда»; «идеш са мном». Тај дотични што је увече дошао са Панетом, тај је мене, тога ја уопште нисам познавао, а накнадно сам чуо да је то Раде Вранешевић, ја тога човека, нити он мене зна. Никада се у животу нисмо, чуо сам да живи у Загребу, а ја сам пензију зарадио у Карловцу и тако и он је мене са собом пограбио и ништа није рекао, куда ме води, шта води. Када сам дошао горе, нашао сам Булат Пану и Булат Пана, ја морам говорити ово што овде пише. Булат Пана је рекао «окрени се иза себе»: Ја сам се окренуо. Видео сам гомилу, онако, била је тмица, како каже наш народ, мрак, не види се два метра, видео сам нешто пребацано, мало сам се, али је он мени рекао, ово морам да поштујем, рекао «Види да ли има марака»: А ја када сам видео то, мене онако, да извинете, уватила језа, ухватила ме је језа. Каже, «ти ћеш»; будући да је он био безбедњак, а ја обични војник, знате Ви, да извинете, какав је безбедњак у војсци. Он је мало врхунски горе човек, а како наш народ каже – вежи коња где ти газда каже, он је био за мене газда. Каже, «побацаћеш»; вели «са нама ове бабе у бунар»: Рекох, «не, не»; зар сте нашли мене најстаријег човека, ја сам тада био педесетдругу годину закорачио, а да је Пана убио бабе, бабе су већ биле након два сата вероватно и хладне. Ја кажем, «па не могу» и ово и оно и ја сам ту отишао. Ко је, ја Панета нисам видео да

је он убио бабе, када сам ја био триста до петсто метара на стражарском месту, ја стражарско место нисам ни напуштао. Ето, то могу рећи и ништа немам да говорим и то сам изјавио пред Жупанијским судом у Карловцу. Немам ништа, запео сам и отишао сам. И нећу ни лево ни десно, а ово што сам изјавио ове године, у четвртом, петом месецу, не могу ја, ово сам ја изјавио из сигурносних разлога, јер у Хрватској мало, мало па неко некога чвркне, да извинете. Е ја немам више ништа да говорим. Код тог се заклињем, код тог остајем и ништа више. Жао ми је само што сам умешан у такве неке неваљале околности и немам више ништа. Е то има, из Карловца верујем када би ми хтели прочитати, то има из Карловца. Можда сам нешто заборавио, али стар сам човек, шездесет осам година, па мало и склероза зафркава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, ком одељењу сте Ви припадали тамо?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, ја сам одељење, не могу рећи које је то, јер је седамнаест, осамнаест година, ја сам припадао одељењу Саве Малобабића, а нас је било, не могу рећи, то одељење је било четрнаест, десет до четрнаест, можда и више, јер увек су неки нови долазили, будући да је било боловања и тако, тако да су неки нови овај надокнађавали оно празно место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажете дошао је Пане Булат са неким непознатим човеком.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тај непознати човек.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Ја га никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је после тај који Вас је звао «Марко, Марко».

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да, тога човека ја нисам познавао и накнадно сам чуо да је то Раде Вранешевић Никада ја тог човека, ја немам ништа против њега, а у те ствари не улазим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када је дошао Пане Булат код Вас тамо у ту просторију где сте били смештени, Ви из Вашег одељења, да ли је нешто тражио, да ли се обратио командиру одељења?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Тај, извините што прекидам, није у реду да Вас прекидам, тај Пане Булат је почео нешто на мене као да сам му ја нешто крив, нешто, «Па, ти»; каже, «Мамула, ово, оно»; ја сам мало прећутао, будући да сам имао ту болест тај дан, мучила су ме црева и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а којим поводом је он дошао, да ли је ту нешто тражио, да ли је тражио да се скупљају неки цивили, шта је он рекао том приликом када је дошао?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Рећи ћу ја Вама. Он док је дошао, мене је опет спопало, да извинете, дизантерија, ја сам отишао доле ниже, иза неке господарске зграде, док сам се ја оздо вратио, Пане и тога дотичног је нестало, ето то, тако да су моји више они другови, колеге, више знали о томе него ја, а ето ја сам жртва испао да морам доћи овде да цедим мозак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли сте после чули, изашли сте на моменат, вратили се, да ли сте чули неки разговор Панета Булата са било ким из Вашег одељења, да ли са командиром, да ли са?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је нешто, због чега је дошао?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Тај је Пане дошао колико би рекао, као бритва и отишао, јер док сам ја дошао отуда из WC, из обале, њега и овога је нестало, куда су отишли, шта су отишли, због чега су дошли, ја у то не могу улазити, јер нисам чуо и нисам видео и био сам од болести да извинете већ полудео, тако да сам ја други дан ишао доктору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажете, и неки непознати човек, како је тај човек изгледао?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Црн човек, у мраку су иначе сви црни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели, да ли је имао цивилно одело, униформу неку?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не, нисам могао, мало удаљено од мене када је мене водио, био метар, не, нисам, у мраку, где могу ја приметити, јер и моја, све су униформе у мраку црне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, од кога сте Ви, кажете, касније сте сазнали да се тај човек зове Раде Вранешевић.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Сазнао сам кроз ове људе, кроз ове моје пријатеље, мислим, јел, кроз другове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које, ове Ваше из одељења или?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да, да, из одељења и касније од других, сада, да ли је то тај, ја не знам, ја не могу рећи, ја не могу рећи о човеку оно што не знам и није ми ни ред да речем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажете, после Ви одлазите са Адамом Габрићем на стражу.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да, био сам, Адам је са страже отишао, а ја сам, да извинете, отишао у WC, ето тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас двојица одлазите на стражу, да ли је тако?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да, ми смо отишли у 11 до 1 у непарне сате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, били сте на стражи?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се налази то стражарско место, колико је удаљено од куће у којој је било смештено одељење Саве Малобабић?

Сведок МАРКО МАМУЛА: То је, моје одељење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се налази, испред те куће, прекопута асфалта?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Одмах то, одмах то прекопута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Одмах прекопута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте били то на стражи, Ви и Адам Габрић, да ли чујете нека дешавања, да се скупљају неки људи, да неко ту долази, да ли сте чули нешто?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не, није долазио нитко, нитко, ми смо отишли на стражу, а они су дечки отишли спавати, нисам ја могао видети са стражарског места шта људи раде тамо у просторијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли ту где Ви стојите на стражи, живи једна жена хрватске националности, Мара Ђерек нека, да ли ту живи?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Ту је живела Мара, не знам име, не могу рећи, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не знате име, да ли је живела нека жена?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Живела је и ја сам ту жену и Адам Габрић нон-стоп хранили, јер имали смо хране у изобиљу, па се храна бацала, а да неко буде гладан крај нас, ми то нисмо хтели, нас два барем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, колико је иначе хрватских цивила живело у Банском Ковачевцу?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Е то не могу знати, будући да ме то није интересовало. Ми смо носили овој баки јести, у нас су се те све баке ту скупљале, оне су гладне, чак и ова бака дотична, која је ту била у близини, та коју сте Ви рекли, она је чак говорила нама, мени и Адаму, «па што нам носите толико»; «па боље Вам је да донесемо, да не будете гладни, него да ми бацамо храну», мислим то није људски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате колико је њих живело ту?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не знам, не могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неког млинара Гргу Михалића и његову жену?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не, за Гргу сам чуо, то је старији човек био, 1919. годиште, колико сам чуо од других и да тај човек у току Другог светског рата био је много овај пријазан нашим људима, а и ова жена, која је ту била, што сте сада прочитали, та је жена испомагала наше женске када су долазиле 1941., 1942., 1943. и 1944. године по соли, онда је она нашим људима давала. Чак је њезин муж погинуо на Купи,

овај превозећи те наше жене. Онда су те наше жене чак и мој брат је ишао, 1928. годиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули, с обзиром да сте били ту код њене куће на стражи, да неко од те жене тражи да изађе из куће, да негде пође?

Сведок МАРКО МАМУЛА: То нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни чули ни видели?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Та је, од мог стажарског места кућа, неко је викао, али ја не знам. Од тог стражарског места до те куће има нешто шездесет метара, неко је галамио, ја не знам ко је

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли када сте били у тој просторији где је оделење Саве Малобабића, у тој кући, да ли је неко тражио од Вас и од Милета Вучинића, да идете Ви да потражите те људе и да скупљате те цивиле?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Нико, нико нас није тражио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се Ви нешто сами пријављивали да одете и да покажете те куће?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не, не, ја сам тај дан, рекао сам Вам, био, имао сам болест тешку, ја сам једва ходао и једва сам издржао стражу, а камоли да ја идем ходати око куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милета Вучинића знате?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Ја њега знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он од оца Љубана?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се његов отац зове Љубан?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је са Вама у оделењу Саве Малобабића, да ли је тако?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, тог момента, кажете, чујете неке пуцњаве док сте били на стражи. Колико времена, кажете, од 23 часа Ви преузимате стражу, после ког времена чујете пуцњаву?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Ја сам чуо пуцњаву, преузео сам стражу ја и Адам Габрић, чуо сам пуцњаву нешто за по сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ту негде око 23 и 30?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да, у 11 и 30, а по ономе како сам примио стражу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај човек који је био са Паном за кога нисте знали ко је, а после чули да је то, да се зове Раде Вранешевић, када Вас је звао и дошао ту, шта Вам је рекао, где то Ви идете?

Сведок МАРКО МАМУЛА: «Идеш са мном», рекао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд он зна како се Ви зовете, кажете?
Сведок МАРКО МАМУЛА: Ваљда му је рекао Пане.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао да дође по Вас?
Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, вероватно, ја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављате.
Сведок МАРКО МАМУЛА: Одакле он моје име и презиме зна, никада га у животу нисам видео.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, шта Вам је рекао, где идете? Он Вас позива.
Сведок МАРКО МАМУЛА: «Идеш», каже «са мном»: Ништа није рекао, али колико сам видео, био је мало при пићу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте, био при пићу?
Сведок МАРКО МАМУЛА: Да, колико сам приметио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте нешто Ви са њим причали успут?
Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, он је овако, морам опет бити искрен, он је успут говорио да су усташе све за време рата побили, ето то, ништа друго. А ја сам ћутао од тога, мој је отац погинуо у партизанима, добро, био је рат, ко је погинуо, ко је остао, добро.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте чули ту пуцњаву, да ли сте могли да разаберете, каква је то била пуцњава, рафална, појединачна?
Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, појединачна.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Појединачна?
Сведок МАРКО МАМУЛА: Ја сам мислио да отуда они пуцају, нисам знао уопште ништа, био сам сав помахнитарио од ове болести.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да разликујете рафалну од појединачне пуцњаве?
Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, може, ако неко опали два метка, па неко десет, па неко.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули искључиво појединачну пуцњаву?
Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, чуо сам, више-мање појединачну, а не рафалну.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи «више-мање»; да ли сте чули и рафалну или уопште нисте чули рафалну?
Сведок МАРКО МАМУЛА: Чуо сам три пута на краће, ето.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На краће?
Сведок МАРКО МАМУЛА: Да. Ја сам мислио да, не знам, да су они отуда напали, јер ту више-мање води пут па кривуда, кривуда асфалт.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када сте са тим човеком кренули који Вам прича.
Сведок МАРКО МАМУЛА: Кренули смо, ја сам кренуо са њиме и нашао сам тамо Пану.

- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, у ком правцу сте кренули?
- Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, према томе правцу где су ти лешеве били, мислим, где су те бабе побијене.
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било према правцу где је одељење Ђуре Кривокуће?
- Сведок МАРКО МАМУЛА: Јесте, тачно, у праву сте, да, Ђуре Кривокуће.
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли тај човек Вама још нешто успут прича?
- Сведок МАРКО МАМУЛА: Није рекао ништа. Не могу рећи ништа.
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је нешто помињао да је због тога што су њему усташе убиле фамилију, да је сада и он нешто урадио?
- Сведок МАРКО МАМУЛА: Није рекао ништа, части ми, ништа није рекао, али он је само рекао да су усташе побиле силну фамилију, вамо, тамо, ја сам то ћутао.
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када долазите тамо, реците ми, где то Ви долазите, да ли је то неко двориште?
- Сведок МАРКО МАМУЛА: То је двориште, то је двориште.
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то двориште удаљено од места где се налази кућа у којој је било одељење Ђуре Кривокуће?
- Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, кућа Ђуре, та кућа где је било одељење Ђуре Кривокуће, то се налази све на пар метара, четири, пет метара, ја нисам мерио.
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тог места?
- Сведок МАРКО МАМУЛА: Да.
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се у том дворишту налази неки бунар?
- Сведок МАРКО МАМУЛА: Јесте, јесте, у њему се налази.
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли те лешеве, кажете, где сте видели тачно, колико од тог бунара, где на дворишту, где тачно?
- Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, то од асфалта, мислим, од цесте је удаљено једно петнаест, двадесет метара, а бунар је од тих цивила мислим који су били побијени, удаљен једно шест, седам метара, тако.
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, када долазите, да ли Ви видите, колико је тих лешева било?
- Сведок МАРКО МАМУЛА: Нисам ја бројао.
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гомила нека, кажете?
- Сведок МАРКО МАМУЛА: Једно на другоме, да извинете, тако.
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, коју ситуацију Ви у том моменту затичете ту, долазите Ви и тај човек и шта Ви ту затичете? Видите Панета Булата?
- Сведок МАРКО МАМУЛА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта он ради у том моменту?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Стајао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Стајао је код тих лешева на три, четири метра, можда и мање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту још неко присутан сем њега?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Ту да Вам кажем истину, био је присутан Ћане Шапић, Ћане Чича и био је присутан, тако ми се чинило, али мало даље су били, да ли су они били, ја не могу рећи, јер је мрак велики био и био је присутан, овај, Ђорђе Самарџија. Они су били на улазу крај асфалта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сигурни да сте видели Ћанета Чичу, да ли је то Станко Чича, звани «Ћане» безбедњак?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да, «Ћане»:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из батаљона?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Мени се чинило, али далеко је било, не можем ја у мраку, већ до Вас ја не видим у мраку, али тако ми се као чинило, да ли је он или није, ја не могу рећи, јер је био удаљен, далеко је био од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете, Пане Булат на три, четири метра од тих цивила?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ради он у том моменту?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Стајао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стајао?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта он Вама, шта Вам каже тада?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Каже, «ти ћеш с нама»; вели, «побацати бабе у бунар»: Ја сам рекао «нашао си мене».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок МАРКО МАМУЛА: «Да ли си», рекох «нашао мене најстаријега у чети». И он је, а имао је неке према мени обазривости, пустио ме је, а шта су они касније направили, ја не знам, ја сам се окренуо и отишао, јер ме је ухватила језа, био сам болестан од ове дизантерије, та ме је недаћа ухватила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је Пане Булат тада рекао «овај те је довео да побациш бабе у бунар»?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је Пане Булат тада рекао «овај те је довео, да побациш бабе у бунар»?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, шта ради овај Самарција, да ли је то возач?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Тај је Самарција био возач, имао је жути камионић и видео сам ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био тај жути камиончић?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Јесте, јесте, па то сам изјавио у Карловцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је то онај жути камиончић, као што га има «Електра», као комби?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, то је камионић који, не знам, двотонац, ја нисам, овај, шофер, то је до две тоне жути камионић што је био од «Цесте» Карловци, да, то сам и рекао горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, да ли је ту било још неко возило паркирано, сем тог жутог?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било још неко возило сем тог жутог камиончића?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Само жути камионић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте видели, сем ове које набрајате, па кажете, видели сте тог Самарцију, возача, видели сте Панета, чини Вам се да сте видели «Ћанета» Чичу, да ли видите Ви још некога ту?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Нисам могао видети никога, да речем видео сам овога, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ради овај Самарција?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Он су и овај разговарали нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок МАРКО МАМУЛА: И «Ћане», а шта су разговарали, ја не знам. Чуо сам да разговарају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви рекли Панету када Вам каже да бацате те лешеве?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Ухватила ме језа, видети мртве људе, ништа друго. Било ми је неугодно, мртве људе видети, ја иначе и не волим када човек умре, да га ја идем видети, да извинете, покојника, мислим, то ми не паше, живци, је ли, није свако да види мртваца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви њега питате нешто, шта је то, шта се дешава?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Ухватила ме је језа, није то лако видети неког мрвог, а да ли их је он побио, ја то не знам, ја не могу човеку рећи када сам ја триста до петсто метара, а можда и цирка више од тога стражарског, мислим на стражу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је радио овај човек за кога сте касније чули да се зове Раде Вранешевић, шта он ради у том моменту?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Стајао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стајао?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је Пане Булат имао неко оружје код себе?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Нисам видео у мраку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте код овог човека Радета Вранешевића видели неко оружје?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да ли је био аутомат или је био «шкорпион»; не знам, не могу рећи. Нешто је имао, а шта ја не могу рећи, мрак је био, он ме је водио на метар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где видите Ви то оружје код њега, да ли сте видели оружје или нисте видели, кажете не знате?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, знате шта, сви су војници наоружани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Нико није био тамо без аутомата или било некога оружја. Војска је војска, војска мора имати оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где му је стајало то оружје за које Ви не знате да ли је аутомат или је «шкорпион», где?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Ја сам видео да нешто има, или «шкорпион»; добро, они су имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, где, где, да ли на рамену, да ли за појасом, да ли?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Е то не могу рећи, то су већ године прошле, не могу се сетити, части ми, где је стајало, ово, оно, и то је брзо, он је мене брзо довео, и то је брзином све било и ово је рекао, мислим, је ли, што је рекао, што сам ја испричао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се у том моменту дешава? Вама Пане, тражи од Вас да бацате те лешеве у бунар?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да, ја сам одбио, да ли су они бацали или нису, ја не знам, ето то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико Ви још остајете ту? Колико дуго још остајете ту?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, ја, овај, мислим да, да, мислио сам сутра да идем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Сутра да идем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вас не разумем.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Сутра идем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго остајете ту на месту догађаја, ово сада о чему причамо?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, ја сам окренуо налево круг и отишао одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вам не кажу?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ту видели неке инжењерце из Вашег батаљона?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Радета Малобабића, минера?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Ја знам, Раде мени, Раде и ја смо, његов деда и мој отац су кумови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, познајете тог човека?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да, али он ту није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате човека који се зове Ђуро Чеко?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Ђуро?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чеко?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Ђуро Чеко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто инжењеријска јединица при батаљону?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не, не, то ми је први глас од Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи не знате. Овог Радета Малобабића, њега знате?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Њега знам, њега знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И њега тамо нисте видели?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Али није био ту, није био ту, ја га нисам видео, не могу рећи оно што није, није Раде био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се Ви враћате, кажете, окренули сте се и отишли. Где се враћате?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Отишао сам у базу тамо, где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Ваше одељење?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви тамо нешто пријављујете у Вашем одељењу, да ли кажете?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Нисам ништа, нисам ништа. Ја сам онако похабан отишао лежати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте рекли нешто овом Сави Малобабићу, Вашем командиру одељења или било коме за ту ситуацију?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Нисам ни дан-данас и тај Саво Малобабић чисто, просто нема вољу о томе ни да говори, а ја га онда нећу ни да тендам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а зашто Ви то њима ништа не причате, зар нисте осећали потребу, пре тога је била, значи, пуцњава, вероватно су и они чули ту пуцњаву и забринули се. Зашто Ви њима не?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Они су више знали о томе него ја, сви ови што данас нису овде присутни, за бабе да ће бити побијене, а ја сам најмање, јер био сам болестан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како су они више, кажете, они су више знали од мене за бабе, да ће бити побијене. Како су знали да ће бабе бити побијене?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, чуо сам касније, шушарење између појединаца, ето то

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, да се унапред причало да ће те бабе бити побијене?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не, не, не, ма касније сам ја чуо, после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да нико мени јавно није рекао, све је то шушорење, између људи, само сам чуо, чуо сам то касније, сутрадан, да су многи знали, а ја, нажалост, нисам знао. Да сам знао да је то, не би ни ишао са овим дотичним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да у знали, шта?

Сведок МАРКО МАМУЛА: За убиство баба, да су бабе, да су, шта ја знам, да нека баба је имала мобител уз себе и то, не знам. И чисто, просто, рећи ћу искрено, те су бабе, по мом мишљењу, више настрадале из користољубља, него из националних побуда, ето то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај Грга Михалић, млинар, био имућан човек?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Ја тога сам човека, скоро па нисам видео никада, никада, само сам чуо, чуо сам је мали то човек био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да је то мали човек био, по расту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, да ли имате сазнања да је био имућан човек?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Био је имућан, био је имућан, не знам кога је имао, овај, у Немачкој, углавном то је био један богат човек, од вајкада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово што малопре рекосте, нека баба је имала, нисам Вас разумела, мобител?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да, нека баба је имала мобител, али у оно време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да је нека баба имала мобител, не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мобител?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Мобител, телефон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Телефон, па шта сада са тим, мобилни телефон, шта?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Можда је некоме било у интересу да бабу ликвидира, да добије мобител, јер у то време, то је била, то је било, ја нисам никада знао шта је то мобител, мада ја нисам нека врста дивљака, него како то одавле јавити у Америку а није телефон или шта ја знам. Ето то, то је за мене била иновација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и Ви се враћате тамо у Ваше одељење и ником ништа не причате?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Ништа, ништа, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се даље одвија?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Отишао сам кући и сутрадан доктору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ишли кући доктору?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви после сазнајете, шта је било са тим бабама, да ли чујете од неког, шта се десило, где су завршили ти лешеви?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Чуо сам касније да су те бабе вађене, након.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, да ли су негде бачене у бунар?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта чујете, одакле су вађене?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Чуо сам да су вађене из бунара, да их је вадио неки Адам Самарција, да их није могао vadити, да није могао, је ли, да су смрделе, је ли, како то, мртвац као мртвац, сваки смрди, да није могао, да их је неки други вадио, ето то сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да су вађене из тог бунара где сте били те ноћи, код тог бунара?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Ја сам чуо да су вађене одатле, јер чуо сам да је Адам Габрић вадио, не Адам, Адам Самарција, а да није могао извадити, него неки други. Ето, а ко, ко је наредио да се ваде, ја не знам, ја сам био, бабе су вађене након четрнаест, три тједна, три недеље или три тједна, како кажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, ко уби те бабе?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Нисам ја ни, касније се причало о Пани, а ја знам као, да извинете, као и Ви, нисам ту био присутан. Но, да сам био присутан, да сам видео да Пани убија бабе, ја бих Вам то овде рекао, али нисам видео. Знате, онај један индијски премијер је рекао – боље једанпут видети, него сто пута чути. А ја нисам видео ово, а што сам чуо, то овај, не знам, није у реду, јер ја све што видим, то ћу рећи, а све

што чујем, то је за мене, мислим, је ли. Не могу рећи, што нисам видео, то не могу рећи, мислим за то има санкција и казна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, када сте давали ову изјаву пред судом у.

Сведок МАРКО МАМУЛА: У Карловцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Карловцу.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте помињали, «налетео осумњичени Пане Булат» и тако даље, нисте помињали оптуженог Радета Вранешевића.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Ја Радета ни дан данас не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, али тада, нисте рекли у суду у Карловцу да је био и неки непознат човек овде за кога сте.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, то је тај, то је тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто тада у Карловцу нисте њега спомињали, да је и он налетео ту?

Сведок МАРКО МАМУЛА: На кога мислите да је налетео то, па мене је Вранешевић одвео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али при првој овој изјави, нисте спомињали при оном доласку када први пут видите Панета у кући, у одељењу Саве Малобабића, нисте спомињали у Карловцу да је још неки непознати човек дошао са њим?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, то је тај, Вранешевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, зашто тада нисте спомињали судији.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Ето, можда сам се мало прешао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МАРКО МАМУЛА: То је било давно, седамнаест година, или осамнаестој, календарски. Тешко је то више и упамтити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође сте овде пред судом у Карловцу помињали да када сте са тим Радом у то време за Вас непознатим човеком, ишли.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да, он ме води.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он Вас води тамо, и онда је овде констатовано да сте рекли «да је тај Раде, колико се сијећам, да је он управо убио те цивиле, јер да су њему раније усташе поубијале његове»:

Сведок МАРКО МАМУЛА: То ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало је нејасно и овде унето, а ја Вас питам, да ли је тако нешто помињао тај човек?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Није он ништа помињао, да је он убио, само је помињао да су му усташе за време Другог светског рата убиле

фамилију, а друго ништа није. Ја ћу криво сједити, а право говорити, нема ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође сте тада пред судом у Карловцу рекли да тај човек који Вас је довео те вечери, је радио на неком деминирању.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, ја сам чуо да он касније да је он минер, а ја га видео нисам, као минера и да је он нешто предамном он минирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чули сте да?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да, да минер, касније, након пар година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Описали сте га као црномањаст, нижег раста, попуњен?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, овако моје висине, ето, моје висине, тако колико сам ја могао приметити у мраку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама Пане рекао да погледате међу тим лешевима да ли имају неку маркицу?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Јесте, рекао је, па ја када сам се окренуо, мене је ухватила језа. Ако је и било маркица, не би мене ни дочекале, јер ту је нешто било око два и по сата, од те пуцњаве, од тога убиства, док ја нисам горе, дотле би неко похлепан за новцима већ био њих оперушао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте овом суду у Карловцу да је Пане од Вас одузео муницију.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Јесте, двадесет комада метака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што сте се вратили?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да, да, тражио је од мене двадесет комада метака, зашто су му требали, ја у то не улазим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте Ви имали од оружја код себе?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Имао сам, имао сам аутомат, крагујевачка производња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто је он Вама тражио ту муницију?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не знам зашто је тражио, због свега углавном је узео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта каже, «дај муницију», којим поводом он сада Вама узима?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Ја сам му морао дати, он је безбедњак, а ја сам обичан војник, обичан војник мора онога одозго слушати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви њему предајете ту муницију?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, предао сам му.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао он неко оружје код себе?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не могу рећи, мрак је био, мрак је био, то је било тако како наш народ каже, био је мрак, није се могло видети метар испред себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овамо сте у Карловцу рекли, «сви су били наоружани, сви су имали оружје»:

Сведок МАРКО МАМУЛА: Ја ћу Вам нешто рећи. Па, нема војника који није наоружан, који је год био тамо, био је наоружан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас не питам да Ви закључујете, да ли има или нема. Да ли сте Ви видели да има Пане оружје или неко други од њих или нисте видели?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, мени се чини да су ти безбедњаци имали «шкорпионе», а мени се чини да су, будући да ја «шкорпион» никада нисам имао, само сам га видео са стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то што се Вама чини или не чини, реците, да ли сте видели и ако сте видели.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, видео сам, оружја има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, видео сам у Панета да оружја има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где му је било оружје?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Било при њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У руци, за појасом?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Мени се чини да је за појасом било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које оружје?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, вероватно «шкорпион», они су имали «шкорпионе»; ти људи изнад нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вероватно, исто ништа не значи, да ли сте видели да ли је имао «шкорпион» или нисте видели?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Ја у мраку нисам видео, мрак је толико био, да човек није могао руку испред себе видети, него када се сагне мало ближе приђе. Била је тмица, био је мрак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи, да сте видели за појасом да има неко оружје, али нисте видели које или нешто друго?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Нисам видео, нисам, части ми. Не могу рећи, био је мрак, ја не могу рећи оно што, да ја кажем, е, има ово, има оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, видели сте овог Чича Станка, чини Вам се да је био он и тако даље.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да, да, да, ето био на удаљености.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта тај ради, Чича Станко?

Сведок МАРКО МАМУЛА: А он је и овај разговарали, а шта су разговарали, они су ево чисто, просто од мене удаљени, као одавле до зида иза Вас, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким је разговарао?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Са тим Ђоком Самарцијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико су били удаљени од тих лешева?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Од лешева? Овако, око тридесет метара, двадесет пет до тридесет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, господине Мамула, када је оптужени Пане Булат давао изјаву овде пред судом и своју одбрану и у истрази када је давао одбрану, он је тврдио да сте Ви један од људи који је те ноћи ишао да скупља те цивиле.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте Ви са Милетом Вучинићем ишли да, да је он ту дошао и помињао да ти цивили треба да се пресељавају негде и да сте се јавили Ви, за Вас је сигуран, а за Милета Вучинића онако, тврди да сте Ви ишли да покажете те куће где су ти цивили?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да их скупљате?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Ја кажем ово што сам рекао, имао сам дизантерију, ја сам чисто просто висио на ономе свету и не можемо ми, ја имам на крају, стотину сведока да ја немам везе о бабама, стотине, сви они тамо који су били тада присутни, на свим тим пунктовима, а то је био, то је било четири одељења, сви знају да ја са тим немам благе везе и ко мене, да извинете, гура у такви ћорсокак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ваш командир одељења Саво Малобабић, када је исто саслушаван пред Жупанијским судом у Карловцу, такође тврди да сте Ви и Миле Вучинић изашли тада да прикупљате те цивиле?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не, не, лаже, лаже и други ће, хиљаду других ће посведочити, а тај вероватно Сава Малобабић, је вероватно мене изнајмио да ме овај узме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адам Габрић и Милош Пајић такође помињу да сте те ноћи Ви изашли тамо са Милетом Вучинићем и у време те пуцњаве сте били ту?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не, не, ја никога нисам скупљао, нити сам знао о чему се ради, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, зашто ови сви силни људи помињу Вас да сте Ви ту у томе учествовали, да кажем, у прикупљању цивила?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Нисам лук јео, нити лук мирисао и ништа више, нити лук јео, нити лук мирисао. Не би било фер и фино овде осудити мене невина човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не кажемо ми Вас, ово што, прикупљање цивила

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не, не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не доводи Вас аутоматски у вези са овим, јер Пане Булат тврди да је то скупљање цивила било ради неког пресељења, ради вођења тамо преко УНПРОФОР-а на територију под контролом Хрватске.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, зашто тај «Ћане»; зашто он то није спречио када сам га ја тамо нашао, то убиство. Зашто га није спречио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За тог Станка Чичу, сви сведоци који су овде саслушани, укључујући и оптуженог, нико никада није потврдио да је он тамо био, односно сви сведоци који су током истраге давали исказ у Хрватској. Нико никада није рекао да је Станко Чича звани «Ћане» безбедњак, те ноћи био ту.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Јесте, он, жути камионић и Ђоко Самарција и Пане и овај што је мене довео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То он није рекао, ни Пане Булат, то није рекао ни оптужени Раде Вранешевић, то не потврђује нико, ни Сава Малобабић, ни Адам Габрић, сви они вероватно знају тог безбедњака Станка Чичу званог «Ћане». Сигурно би рекли да је тај човек ту ноћ био, да је био. Ви сада кажете, чини Вам се.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Ја ћу Вама нешто рећи искрено. Ја сам тамо већ седам година. Ја да сам ишта био крив, Хрвати увек њушкају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико за Вас овде не утврђује ту Вашу кривицу, него ми кажите.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Нисам крив, не могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мамула, ја Вас питам везано за место догађаја, шта сте тамо видели или шта сте после чули? Ја Вам сада предочавам да Станка Чичу видео нико ту ноћ није. Ви тврдите да, чини Вам се, можда је био.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не, не, «Ћане» је био, разговарао са Ђоком Самарцијом, по страни је стајао жути камионић, то сам изјавио у Карловцу и то имате пред собом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и када је он то био, да ли је долазио?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Тога пута када ме је овај довео, овај непознати човек, Вранешевић, ето то и ништа више. А ја немам са тим, благе везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је Ваш тај, када Вас тај непознати човек Вранешевић довео, колико после те пуцњаве?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Овако, рећи ћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, у 23 сата сте отишли на стражу.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да, од 11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте после пола сата чули пуцњаву.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Од 11 до 1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је он Вас довео?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, он је, ја сам напустио стражу, напустио стражу, не знам ко је дошао после мене и ја сам отишао и на истом томе стражарском месту, да извинете, у WC. А Адам је прешао преко асфалта, преко пута је отишао, тамо где ми спавамо. И овај је након те моје страже, од 1 сат, вероватно дошао по мене у 1 и 15, када сам ја већ стражу одслужио, ја и Адам Габрић. Ако Ви мени не верујете, онда треба позвати Адама Габрића, нека рече истину, нека се заклиње, закуне овде на овоме истом као и ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Адам Габрић је давао своје изјаве пред судовима у Хрватској и нигде није споменуо да је са Вама био на стражи.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Је, је, то зна и Сава Малобабић, ја и он смо нон-стоп били у дуету на стражи, будући да смо близу по годинама, имали смо нешто своје разговарати. А ја се нисам дружио са оним који су мени могли бити синови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли сте те ноћи, поред те пуцњаве, чули неке експлозије?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте тих наредних дана.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Е, чекајте. Извините што овако говорим, мислим овако вулгарно. Чуо јесам експлозије када сам се враћао одозгоре, али сам већ био на улазу где спавамо. А ко је минирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То када сте се враћали одозгоре, мало прецизирајте, да ли када сте били тамо на месту где сте видели лешеве, па сте се враћали?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не, не, не, ја сам већ био скоро на, близу тог стражарског мога места и улазио сам у двориште. Чуо сам неку експлозију, где је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, не знам сада када у ком моменту?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, могла је бити експлозија у 15 до 2, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, после свега овога?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да, чуо сам експлозију, али где су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били пре тога и овамо код тог бунара и све, па сте се вратили па сте чули?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да, већ сам ја био у мојој бази тамо и већ сам прешао триста до петсто метара од стратишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта чујете?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Чуо сам неку експлозију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од чега експлозија, да ли разликујете, од бомбе, од?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, мина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од мина?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да, вероватно је мина била, будући да ја нисам минер, ја се у ту ствар не разумем, ја сам везу при артиљерији у Суботици служио, па ја сам више-мање радио послове у војсци ове мало господске, на центрели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је уследио неки разговор те ноћи или сутрадан ујутру, шта се то дешава, чује се пуцњава, чује се експлозија?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Људи су се између себе ћућкали, мислим онако, шапорили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали Кривокућа Ђуру?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте причали нешто са њим, с обзиром?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не, нисам са Ђуром уопште, нисмо били у добрим односима, ја и Ђуро. И ми смо само тамо службено говорили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте причали са неким из овог одељења Ђуре Кривокуће, шта је то било, кажете, ту је неких пет метара тај бунар близу њихове, где су смештени, да ли сте причали са њима шта се то десило?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Са њима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, они су пре то знали него ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато Вас питам.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Они су то више знали него ја, јер кажем Вам, када, тај дотични дан када је Пане и овај мени непознати, ушли тамо где ми спавамо, Пане је на мене галамио. Ја не знам из којих побуда, ја му нисам међу преорао да он на мене галами. Мени је чисто просто то било жао зашто човек на мене да галами.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто је галамио, шта Вам каже?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Нешто на мене, као ти Мамула, ово, оно, овако, а о чему се ради? Ја ћу Вама рећи искрено. Многи су мене тамо гледали онако наопачке, ради тога што сам ја блиска веза са Бранком Мамулом, ја и Бранко смо између браће и деца, па овај што је био у Београду министар војске. Е због тога су мене, чак ми је један тамо добацио «е, где ти је», каже «Бранко», каже, «е, рекох, да је ту», рекох «Бранко, онда не би ти на томе месту био, а Бранку је испод части бити овде на маломе месту», мислим, по питању команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, ово после, кажете, када сте 19. фебруара 2008. године сведочили у Сиску, Ви тамо причате судији да Ви не знате ништа о томе.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, јесам рекао, да извинете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, зашто Ви сада кажете, тамо у Сиску да не знате, да.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Извините што ћу Вам рећи. Мени је то већ овде, ето, рекао сам, био сам мало и болестан и старији сам човек и мучи ме ниски тлак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре кажете, у Хрватској нисте хтели то да причате, овде у Сиску, јер постоји могућност шта?

Сведок МАРКО МАМУЛА: У Хрватској, мало, мало, па неко погине, а где пише да мене не би неко прикљештио. Е па, морам се ја чувати и свако би се чувао. Ето то сам рекао. Али ово што говорим из Карловца, код тога се заклињем. А ово што сам рекао, ово сам рекао пустим се, само да је ли, да пре завршим са тим судијом, женска из Сиска. Ето, а ја остајем код овог, знате зашто сам још то рекао? Јер ја прву изјаву када речем, онда нећу увек једно те исто жвакати. Рекао сам то и код тога остајем. Ево сада сам Вам рекао то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ће судије, чланови већа да Вам поставе нека питања.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Само нека поставе. Да ли смем попити воде?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Судија Вуковић, члан већа. Да Вас питам, кажете овај, тај други, тај Раде, био је при пићу.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Молим?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Кажете, био је при пићу.

Сведок МАРКО МАМУЛА: А; колико сам приметио, био је, а да није био, не би можда, не знам, можда не би то ни направио, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Како сте то приметили?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, видим да све галами, а ја га ништа не питам, разумете.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А овај Пане када сте дошли тамо где су бабе лежале, та тела, да ли сте код њега нешто тако приметили?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, можда је и он био, можда се то не би десило да је он био нормалан.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не, не, да ли сте Ви приметили, то можда, то нам много не помаже.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да је при пићу?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли сте Ви приметили тако нешто?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да, мислим да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: За Панета, да је том приликом и он био или не?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Може бити, може бити, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ништа не значи – може бити, не може бити. Да ли сте приметили да је?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Овај је човек, вероватно да су они били припити, можда.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли сте Ви учили, то или нисте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За оптуженог Радета Вранешевића кажете да је.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Верујем да се то не би десило да су били нормални.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не, не, шта сте Ви учили, немојте сада Ви шта верујете и шта закључујете, него, да ли се Ви сећате када сте дошли са Радетом, да ли Вам је Пане изгледао припит или не, да ли сте то приметили?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не могу, не могу, не могу одгонетнути

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не могу, части ми, нећу да лажем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, добро.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не могу одгонетнути.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, хвала.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сва питања су потрошена, ја имам само једно. Да ли се сведок може сетити ако је то било тако, да су за ту ноћ када су ти несретни цивили страдали, неко издао наређење да будете у стању повишене борбене готовости, јер се очекује напад са друге стране хрватске војске?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Рећи ћу Вам истину. Нико није ништа рекао да будемо у борбеној готовости, нико, нити сам ја чуо. А нисам чуо од других, нити сам ја знао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је познато да је и неки ранијих прилика пре тог догађања да су преостали хрватски цивили организовано извођени на безбеднију територију?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Јесу, јесу, јесу, извођени су, а како су ови остали у Банском Ковачевцу, рећи ћу Вам ја зашто су остали. Са наших територија општине Вргин Моста, ми смо све те цивиле повукли. Чак је

неке, чак су неки преко везе и отишли тамо на хрватску страну, али овај део Бански Ковачевац је припадао општини Војнић, будући да општина Војнић није имала људства да покрије то село, онда је замолила вероватно наше да ми покријемо то, а вероватно док су они држали то, мислим село, они нису те цивиле који су побијени повукли, барем то тако ја сматрам да је то могло бити и верујем да је могло бити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је познато, мада колико се сећам то сте већ одговорили, па сте унапред извињавам, изузев ових страдалих цивила ту ноћ, да ли је још било на том подручју цивила хрватске националности који нису измештени на другу територију?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Рећи ћу Вам и то. Била је једна бака ово где се десило убиство, то је било тамо, а ова бака од мог стражарског места, била је доле и она је била са топличком четом и њу су, ту су баку одвели и била, удала се у једно село Брњавац за једнога човека тамо, онда касније када је ту заузео Крајину, та жена је отишла у своју, преко Купе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је познато, да ли је у то време још неко и на који начин страдао од хрватских цивила, изузев ових о којима?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Е, није ми познато, није, части ми, није. Да речем јесте, није, није, није ми познато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Ето то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци, изволите.

Адв . ПРЕДРАГ МАРИЋ: Да ли може сведок да нам каже, пошто смо чули данас да је рекао да је из безбедносних разлога, није желео други пут да каже оно што је рекао пред судом у Карловцу, шта је то у његовом исказу компромитујуће да он једноставно није желео то да понови, чега се он плаши, у свом исказу што је и данас рекао, што би могло бити опасно по њега, када каже да је имао дезинтерију и већ даље шта је све рекао, чега се плашио из свог првобитног исказа што није могао да каже у суду у Сиску?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте разумели питање?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Јесам. Рећи ћу искрено. Ја сам једанпут пред Жупанијским судом у Карловцу рекао све истину и чекао сам и када сам добио позив, ја сам дошао овде да речем оно што сам и рекао сам једанпут и потврђујем сто пута, да нећу једну изјаву сто пута изјављивати, све је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адвокат Вас управо пита, шта је то чега сте се Ви бојали, шта је то било у тој Вашој изјави коју сте дали у Карловцу, па после у Сиску нисте могли да поновите? Од чега се Ви то плашите?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, ја, нешто човек уђе сам у себе, у неку трауму, ето то, ништа просто, човек нешто се устраши, а не зна због чега, ето то, ништа више, нисам ја ништа рекао на тој изјави, него сам рекао, ето тада нисам био ја у смени, ето, ништа то, ја мислим да то ништа не би, овај, сметало ни мени, а ни другима.

Адв . ПРЕДРАГ МАРИЋ: Када сте тог дана први пут, отприлике временски определите, када сте први пут видели Пану Булата?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Извините, поновите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тога дана, када, значи, кажете, налетео Пане са тим непознатим човеком у одељење Ваше тамо где сте били, колико је то било пре Вашег одласка на стражу?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, знате како ћу Вам рећи, то је ваљда било у трећем месецу, пре мог одласка на стражу, то је било нешто будући да тада је дан скоро најдужи, па то је нешто било око 8 сати, не могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око 8 увече?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Тако, тако, нешто био, сата нисам имао, па да речем, било у оволико или онолико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв . ПРЕДРАГ МАРИЋ: Да ли сте том приликом видели, значи, децидно да се изјасните, да ли је Пане Булат имао наоружање код себе?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Он је од мене узео двадесет комада метака, а.

Адв . ПРЕДРАГ МАРИЋ: Ја сам Вас питао, да ли је имао наоружање, да ли сте видели на њему, значи, да или не, да ли сте видели наоружање, том приликом када је ушао у команду?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не, ми смо, ја и, Пане је само мени рекао нешто се на мене из чиста мира изгаламио, а мене спопала, да извинете, дезинтерија, ја сам отишао низ обалу. Док сам се ја вратио оздо, њих је двојице нестало из дворишта.

Адв . ПРЕДРАГ МАРИЋ: Значи, одговорили сте да није имао наоружање, колико сам разумео?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте значи, да ли је, кажете, тамо је био мрак, па нисте баш видели, за појасом је имао неко оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тада када је дошао у одељење, да ли сте тада видели да ли има нешто од оружја?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Мени је било чисто просто криво што он мене провоцира, чисто сам му гледао у очи, а нисам гледао доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, нисте ни гледали?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Нисам видео, части ми. И ја сам, док сам отишао доле, ми нисмо били две минуте, он се на мене изгаламио, не знам ја, ја му међу нисам преорао. Док сам ја отишао доле, «Ћане» и тај дотични отишли су на капији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Вам је то одузео, односно тражио од Вас, па му Ви дали муницију, да ли је то било тамо?

Сведок МАРКО МАМУЛА: То је било горе када ме је овај непознати одвео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Ето то, морам говорити истину, нема ту код мене мотања лево десно.

Адв . ПРЕДРАГ МАРИЋ: Следеће питање је моје, из каквог наоружања је по Вашем мишљењу пуцано критичном приликом када сте чули те пуцње, из које врсте наоружања је?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, овако, по изгледу из аутомата, по изгледу.

Адв . ПРЕДРАГ МАРИЋ: Добро. С тим у вези следеће питање, када сте дошли на то место где су, како кажете, биле.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Баке те.

Адв . ПРЕДРАГ МАРИЋ: Да, да, убијене, да ли сте код иког од људи који су били присутни, видели аутоматско наоружање? Значи, то наоружање није чачкалица, аутоматско наоружање је без обзира.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не, не, знам ја колики је аутомат, носио сам га четири године. Пане је углавном од мене узео двадесет комада метака од аутомата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо чули, адвокат Вас пита, да ли сте од свих оних присутних лица које затичете код лешева и код тог бунара, видели да неко има аутоматско оружје?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Мрак је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали аутоматско оружје?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Јесам, јесам, не могу рећи да нисам, када сам био на стражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи код ових других ни код кога нисте видели аутоматско оружје јер је био мрак, да ли је тако?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Ја Вам кажем, ја сам био на стражи тристо до петсто метара удаљен када сам чуо ова појединачна три пута пуцња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли аутоматско наоружање производи појединачне пуцњеве или рафалне?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Ово је било појединачно, три пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле Вам онда закључак да је то било из аутоматске пушке?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, ја верујем да је био аутомат, јер знам када су други пуцали из «шкорпиона», мој комшија код куће што је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чему верујете да је то био аутомат? Какву пуцњаву производи аутоматско наоружање?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Аутомат производи ширу пуцњаву, а «шкорпион» тупу пуцњаву, колико сам приметио други када пуцају, имам ја комшија, па увек код куће гађа, да извинете, птицу, туп, туп, тупо производи плотун, по моме мишљењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Ако можете да ми поновите, од кога сте Ви то чули да је непознати човек Раде Вранешевић и којом приликом, колико времена је протекло од тог догађаја?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Чуо сам ја након, када сам дошао из Србије, када сам дошао из Србије, ја сам дошао из Србије 2002., прешао сам границу српско-хрватску 08./09. маја, да, маја.

Адв. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: То пола године након овог?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да, а у Јагодини сам ја пребивао, живео, ето то и то да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните, тих дана када сте били тамо, нисте чули ко је тај непознати човек или сте чули?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, знате како, мене то није ни интересовало, ко је тај човек, углавном мене преко ноћи је одвео тамо где ме је одвео. Ја касније, мене није ни интересирало и касније након четрнаест дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За то време док сте боравили у Славском Пољу, или док сте били тамо на положајима у Банском Ковачевцу, да ли сте чули да је тај непознати Раде Вранешевић или нисте чули?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, сва је кривица сваљивата на Пану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам Вас то.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Нисам, нисам чуо, нисам, ја и не знам, ја увек мешам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули да је то Раде Вранешевић, тај непознати човек?

Сведок МАРКО МАМУЛА: За мене је непознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али када Ви први пут чујете да се тај човек зове Раде Вранешевић?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Чуо сам од ових испитаника који су пре мене били, они су сви некако, да извинете, прали руке и бацали на мене, будући да ја нисам и онда сва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од којих испитаника, реците нам, од кога први пут чујете, за Вас је то.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, не могу ја рећи сада, па то су године прошле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико после овог догађаја Ви чујете да се тај човек зове Раде Вранешевић?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, нешто, два, три месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се Ви тада налазите када чујете то, да ли у Славском Пољу или тамо у Хрватској, где?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, ја сам тада био у Хрватској, био сам код куће, да и то сам чуо од ових мојих другова, од ува до ува.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од којих?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, не можем ја сада рећи, па године су то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, оријентишите, да ли су то ови из одељења Ђуре Кривокуће, из одељења Саве Малобабића, од кога?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не могу рећи од кога сам чуо, а не могу, части ми, па године су прошле, нисам ја млад, шездесетосам година.

Адв. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Да ли су ти другови били на лицу места, да ли сте их затекли тамо, те од којих сте чули? Да ли су они могли да виде Радета Вранешевића? Ви долазите тамо и на лице места, да ли видите Ви те људе?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Ја сам чуо касније да је, ја и мењам Раде Вранешевић, Раде има још неко презиме слично, ја никада нисам знао како се он презива, да ли Вранешевић или, још једно презиме слично, никако то не могу разлучити, имаду два презимена. Е, никако нисам могао разлучити као Дугошаја и Вранешевић, нешто то се мени увек меша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда нам реците, шта Ви конкретно чујете? За Вас је те ноћи то био непознат човек и шта Ви чујете, какав је то разговор био да Ви чујете тај човек то је Раде Вранешевић? Шта конкретно чујете?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Ја сам само чуо да је он, минер и ништа више, а ко ми је рекао, ја не могу сада цитирати ни датум ни шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како знате да се зове Раде Вранешевић?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, кроз људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које људе? Да ли су то људи који су били тамо у Вашем одељењу?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, то су ти људи, да, то су ти људи, то су ти људи, а од кога другог чујем, него од дотичног који на метар крај мене стоји или спава крај мене у кревету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Да ли су ти људи били на лицу места, да ли сте их затекли тамо?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не знам на коме лицу места?

Адв. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Где сте видели те побијене?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не, не, нису били, нису били. Не могу ја рећи оно што није, што морам да речем да је то то, нису били, нису били.

Адв. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Хвала.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Нису били, ја кажем истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имају ли оптужени питања? Изволите.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас молим питања, питања преко суда, немојте се директно обраћати сведоку.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Молио бих Вас да пренесете сведоку оптужбе, када ме је, у колико сати, када ме је видео на лицу места где сте то догодило?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изјаснио се да Вас је видео у 8 часова увече први пут.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја још једном замољавам господина да се присети, када је то било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок се изјаснио, имате ли даље питања за њега?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли се сећате, каква је видљивост била ту вече?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Била је тмица, мрак.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Тмица, мрак?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли се сећате када сам ушао у, где сте Ви били смештени, где сте били?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Били смо смештени доле кућа Ђерек.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ма, где сте смештени били у кући?

Сведок МАРКО МАМУЛА: То је прекопута Ђерека.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Све је у реду, али место, да ли сте били на кату, у подруму, где сте били?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Ја сам био пред кућом.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Пред кућом.

Сведок МАРКО МАМУЛА: И тај смо дан играли ногомет, оне моје колеге, ја нисам. И ти си ушао унутра са тим човеком кога ја нисам видео и почео си на мене галамити из чиста мира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо чули.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Господине Марко.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да, изволите.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја Вас молим само полако, немојте се узрујавати, него одговорите искључиво на моје постављено питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко суда идемо питања и немојте да износите одбрану.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Реците ми, ко је био у подруму тога момента?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Где у подруму?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: У подруму где сте били смештени преко ноћи?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Није оно подрум.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: И где сте јели и тако даље?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Није оно подрум.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Шта је оно?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Није, оно је господарска зграда, а преко ње одмах дели само оно асфалт мали тамо у кругу, онде смо спавали.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Где сте спавали?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Спавали смо у кући тамо где је она трокатница.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Али, реците ми што Вас питам, када сам ја дошао, ко је био у просторији?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не знам, ти си на мене напао одмах као гавран и рекао си мени, «Шта ти Марко, ово, оно».

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Молим Вас Марко, ничем Вам то не служи, немојте да обмањујете суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте Ви да вичете на сведока.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Немојте Ви, ја ћу да говорим искрено.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не говориш искрено, не говориш искрено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате преко суда питања, питајте га, на крају његовог исказа можете да кажете, стављам примедбу, али немате никакву комуникацију да Ви сада њему нешто причате.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли сте чули када сам Ђури и командиру Вашем Милану рекао да се очекује напад, да треба појачати борбену готовост, да сам ушао унутра, у кућу?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Можда си рекао, да, можда си рекао, али ја сам док смо ја и ти, док си се ти на мене изгаламио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте, ово морамо питање да појаснимо. Да ли је ту био Ђуро Кривокућа код Вас у одељењу?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не, не. Не, Ђуро Кривокућа има своје одељење тамо где су баке побијене, да Вам то кажем.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја говорим о том месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, човек тврди да је оно одељење Саве Малобабића и да је у том одељењу био, да Ђура Кривокућа није био у том одељењу.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Ти си, тамо се десио злочин, где је Ђуро Кривокућа био стационаран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте, према томе, ово што сведок прича не одговара Вашој одбрани. Ви тврдите да сте од Ђуре Кривокуће тамо свратили и тражили скупљање цивила. Он тврди нешто друго. Имате ли даље питања?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Имам, како не бих имао. Значи, нисте чули, а реците ми, да ли се сећате, где сте били када сам ја био у тој, у тој просторији?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Ја сам рекао једном, да сам увек био по страни, јер сам имао дизантерију и моји су пријатељи, другови играли фудбал, ја сам их само посматрао. Они су се нешто око седам, осам сати када си ти налетео повукли, ја сам дошао за и онда си ти почео одмах нешто, засуо мени, галамити на мене, не знам због чега, ја ти међе нисам преорао и касније сам се чудио због чега Пане на мене осипа ватру. И ја сам се изгубио и отишао сам, опет у WC. Можемо и са вештачењем у Хрватску, па ћу ја доказати.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Молим Вас, молим Вас, Марко, одговорите ми на питање, искључиво.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Где си био, узео си од мене двадесет комада метака.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Када, где, ја од тебе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате тако да разговарате.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не може он мене, он је мене, да извинете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Следеће питање, господине Мамула, Ви одговарајте на питања суда, немате шта Ви да се њему лично обраћате, нити он Вама у овој судници.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када ја Вама кажем, изволите, одговорите, Ви ћете да одговорите, значи сачекате прво да Вам суд каже да ли да одговорите на питање или не. Изволите даље питања.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Добро, ја се држим реда.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли се сећате, ко је био још у близини Ваше, када сте били испред те куће?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Ма, ја сам био онде три минута, ти си се на мене изгаламио, ја сам отишао у WC, опет даље низ обалу, где смо играли ногомет.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли је то било баш три минута, господине Мамула?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Сада он мене цеди да ли је било пет или седам или један.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли се сећате, да ли сам ја још шта на вратима казао, господине Мамула?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Ништа се не сећам, ја са тобом нисам био две минуте. Ти си се на мене изгаламио и отишли сте налево круг на цесту и отишли сте према тамо, према свратишту.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Господине Марко, одговорите ми само, да, не, немојте ми даље, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још нешто оптужени том приликом коментарисао, тражио, разговарао и још нешто рекао?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Тражио је од мене само двадесет метака, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не том приликом, него тамо када је на улазу код те куће, кажете, били сте смештени у кућама Ђерек, Саве Малобабића оделење, да ли је том приликом нешто тражио Пане Булат од некога?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не знам, када сам био, Пане се већ изгубио када сам ја отишао у WC, а ја и он, када је он бацио то на мене и не знам из чијих побуда, ја Пану не мрзим, нити ми је то у интересу да људе који се мени нису замерили, а што је он на мене галамио, ја не знам из којих побуда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо да је то кратак био са Вама сусрет.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Секунд до двије.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Нисте чули да сам рекао, «немојте случајно да ко подузима најкасније за пола сата доћи ће камион и да превезете цивиле»?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не знам, био сам доле, Пане, нећу ти рећи оно и оно, не волим те вући тамо где ти није место. Ја ћу само искрено рећи, а ја те не мрзим, није то мој циљ да људе мрзим.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Реците ми, кажете да сам само мало се задржао и отишао. Реците ми, када сте ме ту вечер видели, поново на лицу томе места?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

Сведок МАРКО МАМУЛА: То вече те ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте, немојте да одговарате док Вам не дам реч.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Живчан сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да причате док Вам ја не кажем.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је када Вас је видео после, рекао је у 23, око 23 и 30.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да.

Сведок МАРКО МАМУЛА: У 1 и 30.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 23 и 30.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Добро, ја тако кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, други пут у 1 и 30.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Када сте били мени иза леђа, реците ми, да ли сте видели какво наоружање на мени? Били сте иза мене одмах.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Ја знам да си ти и «Ћане» били наоружани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где иза Вас?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Са «шкорпионима».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, сачекајте, немојте да одговарате док Вам суд не да реч. Да ли Ви разумете српски?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Испред куће сам стајао на вратима, он је одмах мени иза леђа стајао, као и другооптужени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви поставите питање, немојте Ви да износите Вашу одбрану, Вашу одбрану смо чули. Конкренто, како гласи питање за сведока?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли сте ме видели, да ли сам био у цивлу, униформи и шта сам имао од наоружања на себи, јер сте били одмах иза мене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви седели у судници, данас када смо то све расправљали?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесам, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте слушали?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Морам ради себе да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али он каже да не зна, да није видео.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не могу човека ја гурати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не узимајте реч док Вам суд не да. Све смо то питали, господине Булат, немојте да понављате питања.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Значи, тврдите да сам ту вечер ја два пута био на лицу места?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он то није тврдио.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Како, увече око 8 сати и касније око 11 да ме је видео, пола 11, 11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, на другом месту Вас је видео, око тих лешева и око бунара.

Сведок МАРКО МАМУЛА: На другоме месту, човече, не на оном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мамула, да ли сте Ви мене разумели да не узимате реч док Вам суд не да реч.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Гони ме у лаж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, знате како, мени је јако тешко више сада постављати питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још неко питање?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Имам их ја много, али цаба ми је, јер то не вреди му поставити. То једино вреди пред његовим командиром Јовом Малобабићем, а који није био ту ноћ на служби, него је био други човек, то сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли у измењеној Вашој одбрани.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте, јер сам, јер сигурно је да је тај човек био, само мени није јасно било, зашто су сви други прихватили и говорили другачије, иначе друго све, када дође и Јово Малобабић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево га, дошао је човек.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Одлично, па волео бих да се њих два сусретну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сте Ви ту ноћ видели Јову Малобабића?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вашег командира чете?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не, не, само знам да је био командир чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели командира вода Милана Џакулу, да ли знате тог човека?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не, ту вече га исто нисам видео, где је, јер ми смо били на четири пункта, а Габрића вод распоређени. А где се он налазио, углавном ту није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њихова командна места да ли су била ту?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Њихово командно место било је у једном селу Пркос, то је српско насеље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је од овог Џакуле командно место?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је било командно место Јована Малобабића, командира чете?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Јове Малобабића? Не знам, верујте ми, не знам, богами.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате још питања?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Немам, не вреди ни поставити, јер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изврши СУОЧЕЊЕ између оптуженог Панета Булата и сведока Марка Мамуле, на следеће околности:

- *да ли је оптужени ПАНЕ БУЛАТ био на месту извршења кривичног дела поред бунара и стајао поред наслаганих лешева,*
- *да ли је тражио од сведока Марка Мамуле да лешеве баца у бунар и да узме неку маркицу из гардеробе тих лешева, те на околност,*
- *да ли је сведок Марко Мамула те критичне ноћи скупљао цивиле хрватске националности.*

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се један према другом. У вези ових првих навода, значи, он тврди да Вас је видео ту на месту извршења догађаја, код тог бунара, наслагани лешеви, тражите од њега да побаца лешеве у бунар.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли си био на лицу места?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, тражите од њега да.

Сведок МАРКО МАМУЛА: На коме лицу места?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: На лицу места код бунара где си казао, сада си навео да си видео побијена лица. Да ли си мене видео на лицу места?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Јесам.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Мене си видео?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да, да.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: И ко је још био присутан од?

Сведок МАРКО МАМУЛА: На улазу је био «Ћане» и Ђоко Самарџија, нешто су разговарали на два метра размака и то су нешто овако тумачили руком.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли је још ко био ту на лицу места?

Сведок МАРКО МАМУЛА: И овај што је мене, ти си био, тебе сам нашао, после «Ћане»; «Ћане» је био уз асфалт одмах и камионић жути је био овако мало тамо и овај што ме је довео и ти си мени рекао: «Марко, окрени се отрага», рекох «шта», вели «види да ли ови имаду коју маркицу у џепу». А ја.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Окрени се према мени и гледај ме у очи и говори.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не, не, ја говорим истину, нема.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Како те срамота није да.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не нагињи се, гледај ме у очи и кажи пред судом, гледај мене у очи.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Убио си и признај.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да сам ти ја рекао да вадиш марке од побијених?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да, да.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: И да сам ја стајао?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да, «види», вели, «да ли имају коју маркицу»:

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, да ли си ти човек имало да можеш да лажеш људе да обмањујеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате да вичете, господине Булат.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Како те срамота није.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Мене није.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, појео бих га за овакве лажи. Да сам урадио, нека каже слободно, није ми жао. Како те срамота није да лажеш?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, ти лажеш, човече.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ја лажем?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да, да.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, са чим сам их могао убити, када ни оружја нисам имао.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Јеси, јеси, имао си «шкорпион»:

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: И са њиме сам их побио?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да, да.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Са њиме?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, вероватно, онда си од мене тражио.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Молим Вас, нека уђе.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Био би ти убио.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Само мало.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Ти би био убио и ону бабу што сам ја овде опћутао, што су је спасили Топличани.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ко би је убио?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да, да.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја?

Сведок МАРКО МАМУЛА: И куда си отишао са камионом за Црну Драгу?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Чиме сам отишао?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Са камионом жутим.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Каквим жутим? Па, камион жути уопште није био, имали сте.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Јесте, јесте, био је.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Једини сте ви јединица који сте имали «дајца» и са њиме сте прво време путовали. А после је аутобус дошао.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Немој да лажеш.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ти лажеш.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не можеш се извући.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја се извући?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А она муниција?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Али у чему се ја извлачим?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Овде сам те хтео вући ван.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ти мене?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да, ја тебе.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Како можеш да лажеш да си ме видео да сам био уз бунар, то мени није јасно.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Био си уза два метра.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Како можеш, слободно пред судом, молим Вас, извинете.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Хоћеш да вештачим ја овде за оно тамо?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Како те срамота није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте му тражили муницију неку?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ма, никакву, појма нема, чему ће ми сада «шкорпион», чему ће ми, па има ли логике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гледајте у њега, реците за ону муницију. У лице, суочење је да му гледате у лице и то да му кажете.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, не, то не вреди.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Двадесет си метака од мене узео.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Од тебе?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ко је то видео, ко је то видео?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Видели смо ја и ти.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја и ти?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: И ти мени дао?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да, да.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: А ради чега ће ми када ја нисам, да ли ти меци ваљају за «шкорпион»?

Сведок МАРКО МАМУЛА: И отишао си.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли ти меци ваљају за «шкорпион»?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Углавном си ти узео, узео.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Узео?

Сведок МАРКО МАМУЛА: И отишао и рекао си да идете за Црну Драгу и то да ти кажем овде што нисам рекао.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: За Црну Драгу да идем?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да, да, сада то ово оно.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја теби рекао за Црну Драгу?

Сведок МАРКО МАМУЛА: И хтео си нанети Славском Пољу срамоту нашој чети.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја то теби рекао?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да, да, да, да. И убили сте бабе и убили сте бабе из користољубља, не из националних побуда.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Из користољубља?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: У вези чега?

Сведок МАРКО МАМУЛА: И ујутру.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ради богатства њиховог?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да, да, тачно, у праву си.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Зашто си им ти храну давао када ти говориш, када нису имали шта јести?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Давао сам им ја храну из хуманости.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: А ти си им давао храну?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да, да, ја.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Питај свога командира ко им је обезбедио храну, па онда ти реци да си им ти давао.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, командир није ни хтео доносити тамо.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ко је?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Сава Габрић.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Како те није срамота.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, на ове околности, Ви сте тврдили да је он те цивиле скупљао?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте, ишао је по њих и доводио их је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, суочите се.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Кога?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ти си ишао Гргу и његову жену си ти довео, ти задње.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Срам те било.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њему реците у лице.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: И сада и из Карловца, има у Тужилаштву.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Срам те било.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Мене срам било?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Срам те било.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Молим Вас, да ли исказ из Карловца има овде?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Срам те било, извлачиш се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема то у исказу из Карловца, одакле Вама то сазнање да је он довео.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, био је иза мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле Вама сазнање да је довео Гргу Михаљић и његову жену?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Добро, зашто си на мене галамио?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Имам све транскрипте, имам све транскрипте што је до сада било на суду, све сам их добио, тражио сам и добио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, одакле Вама сазнање да је он те цивиле скупљао?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Рекао је иза мене, иза леђа ми је био, био је командир уза ме, Ђуро Кривокућа и био је други Џакула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он тврди да Ђуро Кривокућа није његов командир.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Молим Вас, тада је био иза мене, иза леђа и они су погледали када сам ја рекао, требате да прикупите те људе, доћи ће камион да их одведе, он се јавио, вели, ја знам за то двоје. Адам се јавио за друго двоје, ја тебе нисам

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За које двоје он зна?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Он знаде за Гргу и његову жену и он их је довео. И има у исказу, дозволи, немој се крстити, то је срамотно.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Лажеш, човече, Гргина жена са ону страну стратишта, а ја сам са ову. Чујеш, ти тражиш да идемо у Хрватску на вештачење.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Може, где год хоћеш.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Хоћу.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Где год хоћеш.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Добро, добро, где си завршио то лагање, на ком факултету?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Које лагање?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Срам те било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, довршено суочење, можете да седнете.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Срам те било, кога увлачиш, срам те било. Браниш кума, јел?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Ког, ког кума?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ти, Раду Малобабића, браниш га, не знаш ништа?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не знам о њему Пане ништа, веруј ми.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Бојиш се села јер сте кућа уз кућу сви и зато се бојиш.

Сведок МАРКО МАМУЛА: А због чега си извршио убиство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довршено суочење.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја извршио?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да, да, ти.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја извршио?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да, да, ти, ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се овамо, немате више шта да разговарате. Само ми реците још нешто, овде сте у суду у Карловцу рекли, Ви можете да седнете, да је Миле Вучинић рекао тој жени која је била из куће Терек прекопута Вас, да откључа и да пође са њим?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не знам ко је бабу повео, углавном се чуло у тој кући да је неко звао. Ја не могу рећи да је Миле Вучинић или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да сте чули глас и препознали глас Милета Вучинића?

Сведок МАРКО МАМУЛА: То ми је пренео Адам Габрић, да Миле буди бабу. Ето то, Адам ми је то рекао јер је био са мношћом у пару, а био је тада када је Пане налетео у ту нашу где спавамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Он је више чуо него ја и на крају ја овде испадам жртва и добивам позив из Србије да дођем овамо. Требали су сви доћи, па да видимо ко је у праву, а ко није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То малопре помињете нека Црна Драга да је узео од Вас муницију да би ишао у Црну Драгу?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, да, рекао је да иде у Црну Драгу и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто, шта ће у Црној Драги?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, вероватно је неких цивила било у Црној Драги, то је дотично село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, да и тамо се побију цивили?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, не знам ја да ли је ко убио кога, ја не могу за Пану рећи да је убио када ја не знам у Црној Драги шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули после, да ли су побијени неки цивили у Црној Драги?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не знам, не могу рећи за Црну Драгу, да ли је било цивила, па не могу рећи за Пану да је побио, ја, не бих хтео, жао би ми било рећи да је Пане побио у Црној Драги људе, нисам видео, нити сам чуо, углавном је од мене тражио двадесет комада метака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имате ли питања? Окрените се према оптуженом, другооптуженом па ми реците, да ли у том човеку препознајете тог непознатог човека?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не, овога ја човека уопште не познајем. Углавном је човек ишао са мношћом, са леве стране према стратишту и рекао да је он 1948. годиште, није ми рекао ни име ни презиме и рекао да су све побили. Није ми рекао, само је рекао да је 1948. годиште и довео ме доле код Пане код тих баба где су побијене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, оптуженог Радета Вранешевића не познајете?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам на било који начин личи.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не, никада човека нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам личи на тог непознатог човека или не личи уопште на тог?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не, могу први пут човека сам онда видео у мраку, ја не могу рећи да је то тај човек. И нећу оно говорити што није, него је рекао, дотични тај човек, не могу ја рећи да је овај, када не знам, први пут га видим, ја не знам ни где је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према микрофону се окрените.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Нити знам где је радио, нити га познам, а нека човек рече да мене позна.

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Ја Вас не познам.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Е то је, ето то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите Ви, а да Вам данас суд доведе, да ли бисте могли уопште да препознате тог неког непознатог човека?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не, први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се овамо, господине Мамула. Постоји овај микрофон, да би једнога дана ово што причате, било откуцано, Ви морате да Вам уста буду близу микрофона. И сада ми реците, да ли би уопште могли тог човека да препознате, тог непознатог човека, за кога причате да сте после чули како се зове?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Ја сам чуо кроз људе, први пут га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја Вас питам, немојте ми одговарати оно што Вас не питам. Да ли бисте могли да препознате када би Вам сада суд довео тог неког човека?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не би, части ми, не би, не би, верујте ми, не би. Ту се заклињем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још неких питања? Нема. Тужилац има још нешто да пита. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако, можда нисам добро разумео, да ли сведок може рећи, са сигурношћу да овај човек овде, оптужени Вранешевић, није то тај човек са којим се ту ноћ срео или не може да га препозна, прошло време, мења се лик?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Ја тога човека не могу, ја га први пут сада видим овако по дану и никада га не бих препознао да дође у Вргин Мост, никада. А верујем да је овај човек мене срео, верујем, а чуо сам да сте Ви радили кроз људе у Загреб. Да ли је то истина или није, у то не улазим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се овамо, господине Мамула. Тужилац Вас је нешто питао да Ви појасните. Да ли за овог човека можете

сигурно да кажете није то тај човек што је био или једноставно не препознајете у њему тог човека?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, ја не могу ево први пут човека овога видим пред собом. А онај, да ли је то тај Раде или није, ја у то не могу ући и сада, да смо се срели у Београду ту негде на улици, ја га не бих препознао, мада је он са територије моје општине, не бих га препознао, не могу, човека не познам, не могу рећи да је то тај човек.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Само питање. А шта сте чули за тог човека, значи не сећате се описа, његовог лика, тај човек, саслушајте ме, рекли сте, чули сте после да се тај зове Раде Вранешевић. И још нешто.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Касније.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Касније сте чули. Шта сте још чули о том човеку, лик му не знате, да ли је тако?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не знам, први пут га видим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, добро, а шта сте чули за њега, да шта у Загребу, ради, живи, шта?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Чуо сам то скоро да ради у Загребу, да је радио у Загребу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Када, после рата?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, вероватно до рата, вероватно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А шта сте чули, да ли је припадао некој јединици, шта је био, да ли је био минер, шта сте рекли, шта сте још о њему чули, неке податке?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Ја о Ради томе ништа нисам чуо шта је био по професији и у војсци, нисам, части ми. Лагати нећу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ни којој јединици је припадао?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не знам, богами, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: То нисте чули када сте чули нешто после?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Ништа ја о Ради нисам чуо и сада да га било где сам срео, не би човека препознао, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а реците ми, пошто сте ту мало остали нејасни, кажете чујете од ових што су из Вашег одељења, да се тај зове Раде Вранешевић, касније, после.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, ја сам то чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте, да ли су ти људи њега видели ту ноћ, па зато знају да је Раде Вранешевић, или сте им Ви описивали њега, па они рекли да је то он, Раде Вранешевић?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Ја ћу Вам нешто искрено рећи. Ни ти људи нису познавали овога, ако је то тај човек, јер тај, ја сам накнадно чуо да је тај Раде Вранешевић радио у Загребу, а да ли је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово сада што сте почели, ни ти људи нису знали.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Нису га знали, части ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и како долазе до сазнања, откуд онда да Вам кажу да је то Раде Вранешевић?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, сада, то сам чуо кроз људе, сада ко је рекао мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, сада ми кажете, ни ти људи нису знали да је то Раде Вранешевић. Па, како онда, одакле им сазнање?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не знам како ми је дошло, како, ко то, па то се увек препричавало, овај је ово, то су већ седамнаест година, па верујем да и птице на крову знају. Углавном, ја тога човека никада нисам, а и он нека рече, да ли је он мене икада видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, не можете никога да поменете ко је Вама рекао да је тај човек Раде Вранешевић?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Не могу, части ми, само сам чуо да је он био минер, а да ли је он био минер, он нека рече сам, ја у то не улазим, ја у то не улазим, њему свака част као човеку, свака му част.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Да ли може само једно питање? Приликом давања исказа у Карловцу, како је текао разговор, да ли сте овако на постављена питања одговарали, да ли сте имали сазнање да они нешто знају више, како су постављали питања, чисто на те околности да се изјасните.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Па, они су мени рекли овако, на испитивању у Карловцу два су била иследника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не пред иследницима, Ви сте пред судом давали изјаву, ово што ја Вама предочавам, то је суд у Карловцу, Жупанијски суд и ту сте дали ову изјаву, рекла сам малопре датум. Значи не иследници, не пред полицијом, него сте пред судом причали.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је било, колега, питање?

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Па, питање је, да ли је на исти начин вођен поступак или је Вам је неко предочавао нешто што Ви нисте рекли, да ли је тачно све ово што је у овом записнику, или је било можда нешто другачије што нисте рекли, јер данас сте рекли нешто, нисте хтели да кажете, како је вођен записник, чисто на тај начин да видимо, да ли је то све што сте Ви рекли, да ли су питања постављана на начин како Вам

данас веће поставља или је већ то било, ајде да не кажем, сугестивно или не знам како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред судом у Карловцу, да ли сте испричали ово што данас причате?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Да, и код тога стојим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Ето то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довршено. Хоћемо ли да направимо сада паузу?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли могу само једно питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Молим сведока Марка да одговори, у каквом је сродству са Радом Малобабићем и са другооптуженим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким, са?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Радом Малобабићем и са другооптуженим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Радетом Вранешевићем?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Радетом Вранешевићем и Радом Малобабићем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суд га је питао, он каже да није у сродству, нити познаје човека, Вранешевића.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Зато што не говори истину, зато што су кумови, зато не говори. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, са ким је кум?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Са другооптуженим, са другооптуженим и са Радом Малобабићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кум и са једним и са другим?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ово тачно што оптужени тврди, да сте у кумовским везама са оптуженим Радетом Вранешевићем?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Ево, ја ћу сада рећи, ја сам човек искрен и опет ћу ово прочитати. Ја овога, са овим човеком у никаквом сродству нисам и моје Славко Поље овде, а његова Буковица, ти знаш колико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се, Мамула, не можете Ви у судници да ћаскате овде тако. Суд Вас је питао, да ли сте у кумовским односима или нисте?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Ништа ја и тај човек нисмо, нити смо се икада познавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, довршено. Да ли сте са минером Радетом Малобабићем у неком сродству, кумовским односима?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Ништа, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Сведок МАРКО МАМУЛА: Ништа, части ми, крвно никакво сродство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МАРКО МАМУЛА: И то ће и он потврдити ако дође к Вама Он ће потврдити, ми се кумамо овако, рећи ћу Вам, ја сам човек искрен, што су некада наши прадедови били кумови, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довршено сведочење

Сведок МАРКО МАМУЛА: Ништа више ја немам ту речи. А ја иза овога што говорим стојим.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 11 часова и 30 минута и биће настављен у 12 часова.

Сведок МАРКО МАМУЛА: Извините, да ли сам ја слободан

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 12 часова и 8 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уведите сведока Јована Малобабића. Да ли су Ваши лични подаци остали исти у односу на оне које сте дали истражном судији 12. новембра 2007. године?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Ђуре, по занимању сте радник.

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса.

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Лединачка бр.2, стан 29.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Београду, рођен у Вргином Мосту, Славско Поље, Република Хрватска, година рођења 1956.

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у неком сродству или у некој завади са овде оптуженима Панетом Булатом и Радетом Вранешевићем?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте у сродству, нисте у завади?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Са личним подацима као на записнику из истраге овог суда од 12. новембра 2007. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Малобабићу, бићете саслушани као сведок. Као сведок сте дужни истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико бисте себе или неког свог блиског сродника, изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичом гоњењу. Пре него што кренете да дајете исказ, прочитаћете тај текст заклетве који стоји испред Вас.

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Овај члан 106. ЗКП-а, текст заклетве за сведока – заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опоменуто, упозорено, а након полагања заклетве, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред овим судом води се кривични поступак због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва против овде присутних оптужених, Панета Булата и Радета Вранешевића, а у вези догађаја у месту Бански Ковачевац март 1992. године, убиства шест цивила хрватске националности. Испричајте нам у вези тог догађаја каква су Ваша сазнања, шта сте Ви у то време били и све оно што сте причали пред истражним судијом или уколико имате нека нова сазнања, све што Вам је познато у вези тога.

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Ево овако, ја могу то рећи, ја сам тада био командир чете, пета чета је то била у питању. Моје седиште је било у Новом Селу, то је било цирка једно седам, осам километара далеко од тог места. Ми смо управо, овај, то сам изјавио у истражном поступку,

сада не могу да се сетим тачно овај, вршили смену, јер смо држали тај положај неизменично, моја чета и чета од Симе Гвојића. И сада не могу тачно да се сетим, да ли смо ту вече, односно мењали смо смену, некада увече, некада ујутру, значи за време ноћи. Сада да ли смо отишли, овај, те ноћи кући, углавном, у току те ноћи, значи ја сам положај напустио, предао смену Сими Гвојићу као да је у реду, нисам ништа био обавештен о том случају. Тек након неколико дана, пет, шест, није битно, не сећам се тачно, сећам се колико смо се дуго били ми измене, тек сам онда, када сам се вратио поново на положај, командир чете ме је обавестио, вели, тако увек смо говорили један другом шта се десило у међувремену, док је који био на положају, да ли је било дејстава са непријатељске стране или било шта друго. Известио ме је да у селу Бански Ковачевац је миниран један бунар и да су нестали цивили. Ја сам питао «зна ли се шта детаљније»; он је само говорио, вели «неко је рекао отишли су преко, неко је овако, онако, али ништа немамо конкретно». Ја сам тада прошетао, отишао сам до тог Банског Ковачевца, кажем, то је једно шест, седам километара и околу се иде, вамо, тамо путем, дошао сам тамо. Стварно сам видео како је онај бунар био и било је бетонирано изнад горе, то је било све разрушено. То ме је и командир одељења упозорио да не би ноћу упали неко, да видимо шта ћемо. Питао сам «Шта је»; каже, «ми смо, што смо заменили те људе, ништа нису хтели рећи, само је миниран бунар, ништа не знамо конкретно». Ја сам се вратио назад у команду и обавестио команданта Драгана Паића, рекох «Драгане, овај, био сам сада у Банском Ковачевцу, тамо је миниран бунар и кажу да нема цивила»: Он ми је само одговорио «то ме је исто Симо тако известио када си ти отишао кући, ја сам то предао, овај, јавио вишој команди и они су рекли да ће они тај случај преузети»: Јер ми смо имали неких других борбених дејстава и увек је нешто претила опасност и ја сам после опет се вратио назад, овај, у команду. Тамо сам нашао неке овај официре из више команде, из корпуса. И када сам видео тамо да сликају, питам њих, «извините, овај, ја сам командир чете за овај рејон, шта се то десило?». Тада ми је одговорио тај један од тих официра, јер чиновне нико није носио, нисам могао претпоставити који чин, али нисам га познавао да је активни официр. Рекао ми је: «Момак, иди, твоје је да водиш чету и да непријатељ не пређе Купу, а ово је моја надлежност»: И тако сам се ја вратио назад у јединицу и ми смо у то добили борбену готовост и имали смо и ми нажалост неких мртвих, погибије, тако да смо ми то водили своју проблематику и то више никада нико није спомињао, овај и тако се то зашутело и до прошле године, док се није објавило у новинама, ето сада, шта се уствари

догодило и шта је истина, тако да кажем, нисам био присутан ту, нисам ништа видео, видео сам само тај бунар да је урушен. Ето то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, та Ваша пета чета, ком батаљону је припадала?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: То је био Други батаљон који је припадао ТО Вргин Мост, општина Вргин Мост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био заменик Ваш у петој чети?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Мој је био Миле Габрић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, који вод Ваше чете је држао положај на Банском Ковачевцу, у Банском Ковачевцу?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Мислим да је трећи, мислим да је трећи, да је командир тога вода био Милан Џакула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли, која су одељења ту била смештена у Банском Ковачевцу?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Била су два одељења, два одељења су била у Пркосу, а два одељења су била, овај, мислим баш да је Ђура Кривокућа и овај други да ли је, мењали су се ти командири одељења, често су се мењали, да ли је Сава Малобабић или, не могу сада тачно сетити се баш имена, овај, сваког командира, ко је био ког одељења баш, јер кажем, мењали су се често командири.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, где је било седиште команде командира вода Милана Џакуле?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: У селу Пркос.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, колико је цивила хрватске националности било у подручју Банског Ковачевца?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Па, чујте, ја нисам никада бројао лично, негде ту, пет, шест, не знам ни ја колико, десет, стварно нисам никада, јер знате, ми нисмо то овај дуго ту били на том терену, ми смо тај добили положај негде овај од општине Војнић, то њихове јединице су пре тога држале, прво су ослободиле тај терен њихове јединице и они су држали и онда су дошле неке измене да су они се повукли на друге терене, а нама су доделили то. Е сада, не могу се тачно сетити датума, тако да ја баш нисам овај имао баш увида колико је њих било, јер сам виђао, то стари људи су били, нису били опасни, нико их није дирао. Нама је речено, немајте са њима посла, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали неке од тих људи поименично или?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Нисам никада био раније знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била нека иницијатива да се ти људи пресељавају одатле, да ли је неко са њима разговарао?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Ми јесмо имали иницијативу на нашем терену, јер ми када смо освојили тај део око Ласиње, то је било негде у октобру овај 1991. године, исто смо ту имали један део тих цивила који је остао и ми смо их изместили ради њихове личне безбедности и војске у селу Ишета, е.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је за цивиле око Ласиње?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Око Ласиње, да. И таква је била идеја да се и ти цивиле изместе и то су вршили овај команда и општина, преговори између себе, то је било у надлежности општине Војнић, значи требало се договорити на нивоу, значи више моје јединице и тога да се то измести. То су углавном измештали други људи из цивилне заштите и углавном ми војници нисмо са тим имали утицаја ни посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је нешто било познато да је неко обавио разговоре са тим цивилима у Банском Ковачевцу да се исељавају нешто?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Мени лично није нико, нисам присуствовао ниједном овај, тога разговора који се водио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте Ви чули шта се тим људима десило, кажете нестали одједном?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Па, кажем, то што сам чуо када сам дошао на положај да су нестали и сада је било говора, овај, да ли су прешли преко или било нам је сумњиво зашто је бунар миниран овај баш у то време, значи, нестали цивили, бунар је миниран, али нико даље ништа да каже, није ни постављао питање, овај, шта се са њима десило, кажем, ми смо опет имали неких борбених дејства и своје проблеме, тако да је то прешло на надлежност више команде и тако да више нисам уопште ни упознат више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули некада да су ти људи убијени и бачени у бунар?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Кажем, чуо сам да су нестали, али нико није рекао да су бачени у бунар и нисам видео ништа, овај, у бунару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас конкретно питам, да ли сте чули да су убијени и да су бачени у бунар?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Не, нисам то чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То никада нисте чули?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Не. Чуо сам тек када сам прочитао из новина да су убијени цивили и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте први пут чули да су ти цивили убијени?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Па, први пут сам чуо када сам био тамо 2002., 2003. године, када сам отишао у Хрватску, јер ми се мајка била

вратила, па су ме звали тамо на разговор у Карловцу, онда су ме питали да ли су цивили убијени. Ја сам се запрепастио да су, рекох, ја их нисам видео да су убијени, ја само знам то, да је бунар миниран а да ли су они убијени стварно нисам чуо, ни видео ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вас некада командант батаљона Драган Паић обавестио телефоном да треба неки цивили да се пресељавају, не неки, него ти цивили из Банског Ковачевца?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Не, није, ми смо само разговарали на реферисању у команди батаљона у Ласињи, да би требало и да је то дат предлог од стране овај команде и да се врше преговори, значи то сам већ споменуо, на нивоу општина, значи Вргин Мост и Војнић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас конкретно питам, да ли сте некога дана или ноћи добили обавештење телефоном од команданта Паића, ноћас се организује премештај цивила из Банског Ковачевца?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Не, није сигурно речено, то није било потребно ноћу радити, овај, то нико не би ни радио ноћу, ту је била прва линија и свако присуство возила значи виде се светла, види се све, овај, ми смо бар тако радили, овај, по дану. Значи да је неко планирао радио би то дању, не би ноћу сигурно радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, како је командант Паић Вама преносио наређења, да ли је телефоном то чинио, на који начин?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Па, све је зависило од ситуације, ако је рецимо нешто било хитно, па се дојави да прети нека опасност, онда је знао телефоном, дај пуну борбену готовост јединици или тако нешто, а у противном, овако ако они нешто дознају, онда је он слао своје официре безбедности или помоћнике, заменике, зависи ко је са њим на положају и да обиђе јединицу, да види какво је морално стање, у ком је бројном стању и тако, како стојимо са муницијом, на тај начин. А имали смо поједина реферисања у команди, када се окупимо, чета, командири чета он нас је звао код себе у команду да нам нешто саопшти ново и изда нека наређења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је некада преко оптуженог Панета Булата неко наређење пренео у вези цивила, управо у вези премештаја ових цивила?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Знам, не, није сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време када је дошло, по Вашем сазнању до нестанка тих цивила, тих дана, да ли Вам је преко Панета Булата преносио неко наређење о повећању степена борбене готовости или тако нешто слично, да се очекује напад или?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: То сам сазнао, кажем Вам, ја сам те ноћи отишао, не могу тачно тврдити, да ли увече или ујутру кући, на

слободне дане, значи, тада је била чета Симе Гвојића и када сам се ја вратио након четири, пет дана, сада не могу тачно да се сетим, одређени тај термин, тада ми је речено да нам прети опасност и да будемо опрезни и да попунимо војску са муницијом и то сам добио обавештење, јер ја чим се вратим од куће на положај команданта известим, колико сам бораца довео и колико ми је бројно стање, имао сам четног старешину који је пратио муницију, све допуне и тада ми је он послао допуну муниције и рекао је, овај, да будемо опрезни и да се очекује, овај, јачи интензитет и тако је и било, минобацачких граната са оне стране и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то ја разумем да је то било после нестанка ових цивила?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Јесте, после нестанка, кажем Вам, то после ја сам значи ту ноћ отишао, ја сам фактички за тај случај сазнао тек након тих пет, шест дана, јер кажем Вам, ја сам отишао кући, сада тачно не могу тврдити када, да ли сам отишао увече, углавном ноћ је била, да ли сам увече или ујутру рано, углавном за мог знања док сам ја био тих првих пет, шест дана, било је све нормално што се тиче и цивила и нормално текло је све стање, пуцало се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у том периоду, да ли сте Ви некада ноћу остајали у команди неког од ова два одељења или сте увек ноћивали у Новом Селу, односно у Новом Селу где Вам је била команда?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: У мојој команди, овај, чете, зато што сам ту имао и телефонску везу са командантом, ако случајно нешто затреба хитно, и тада смо имали једино везу, овај, командант чете је имао са нама командирима чете телефонску везу, а ми смо имали други телефон са командирима водова, тако да сам ја увек ту ноћивао, а командири водова су били на својим положајима одељења, а он на својима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, овде оптужени Пане Булат када је први пут износио своју одбрану у истрази 04. марта 2008. године и после на претресу 02. септембра 2008. године, је тврдио да се команда Ваше чете налази у Банском Ковачевцу.

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Не, то није тачно, то никада није било, тачно можемо одредити овај колико је то далеко овај на карти има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође је у тој својој одбрани тврдио да је те ноћи, критичне ноћи када се десио тај немили догађај са цивилима, што је он касније сазнао, да сте Ви били у Банском Ковачевцу.

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Не, то није тачно, ја сам био у Новом Селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У једном од ова два одељења?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Не, сигурно нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође је оптужени Пане Булат у својој одбрани тврдио да је те ноћи он Вама требао да пренесе наредбу команданта батаљона Драгана Паића, да се ти цивили премештају и да је дошао, ишао је од оделења једног до другог оделења и Вас затекао на прозору и да сте климнули главом, да је пре тога Милан Џакула Вама ту нешто пренео у вези тога и повећања степена борбене готовости и премештаја цивила, а да сте Ви само климнули главом, да је јасна та наредба. Да ли је тако нешто било?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Не, сигурно није било, толико су били далеко, пет, шест километара, кажем, он да је дошао из Новог Пркоса, овај, Милан Џакула у Ново Село, требало му је сигурно сат времена околу пешке, ми нисмо имали превоза, значи, овај, ноћу ми нисмо светла палили, овај, то је, нико ме сигурно није обавестио, гарантујем стопосто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он тврди да сте Ви те ноћи били у Банском Ковачевцу?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Не, то нисам сигурно био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође тврдио да је у моменту када су се чули они пуцњи, што је повезано касније за нестанак и страдање тих цивила, да сте Ви били ту, да сте били на, стајали код тог прозора и да сте нешто коментарисали то неки пијани пуцају. Да ли је то тачно?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: То сигурно није, ја, значи да сам био, опет тврдим и код тога стојим и да сам био у Новом Селу, а то значи, пет, шест километара, ја значи немам шансе да сам чуо неке рафале, а ја сам увек имао можда повезан са неком другом причом. Моја теорија је увек била овај да се штеди муниција и увек сам говорио војсци, штедите муницију, боље ако потрошите муницију, овај ко ће бранити осталу јединицу ако погинете, без муниције сте ништа. То се могло само тако повезати, а тај случај сигурно, овај, то нисам рекао, овај, ја иначе кажем, ја када чујем рафал, пијане будале пуцају. У том случају, сигурно нисам то рекао, јер сам био далеко и нисам могао чути, на четири, пет километара нека неко докаже да се може чути, може се само чути пуцање из артиљеријског оружја, а пешадијског, нема шансе. А још поготово, ми смо били у подрумима, ми смо били увек тражили смо куће, где је боравила војска, у подрумским просторијама и још смо наставили да имамо куће са две, три плоче ипак ради и што је најгоре да смо ми и ако су били прозори, ту смо ставили дрвене балване, тако значи да то, овај, око те приче климања главом и на прозору бити у рату, нисмо снимали филмове, ми смо ратовали и пуцало се и бацане су гранате и нико није стајао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли сте Ви имали неко сазнање од командира одељења Ђуре Кривокуће или од Саве Малобабића, или од командира вода Милана Џакуле, да су ту ноћ убијени цивили?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Кажем Вам, ми смо отишли кући, опет понављам, исту причу, ми смо то тек сазнали значи након после, они што су нешто сазнали, они су већином шутели, нигде нису хтели да тачно војници се изјасне од тих људи, а ја те Симине људе, ја сам познавао Симу као командира чете и са њим сам сурађивао на измени чете

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас конкретно питам, за време боравка Ваших командира одељења који припадају трећем воду којим је командовао Милан Џакула, да ли сте од Кривокућа Ђуре или од било кога чули да су једну ноћ побијени цивили, бачени у бунар?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Нисам то чуо. То се причало, кажем, они су рекли да су нестали цивили и то, али нисам чуо да су убијени и да су бачени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Ваш командир вода, Милан Џакула, давао је своје изјаве и пред Жупанијским судом у Карловцу 14. новембра 2000. године, давао је изјаву пред Жупанијским судом у Сиску 24. марта 2008. године, он тврди да сте Ви такво сазнање имали.

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: То је његова тврдња, ја тврдим што ја знам и где сам ја био у том моменту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тврди да је добио информацију од команданта, од командира одељења Ђуре Кривокуће, да су побијени цивили у Банском Ковачевцу и да су бачени у бунар, да је такву једну информацију, да је о томе он Вас обавестио. Ви сте његов директно претпостављени, да ли је тако?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте ујутру, сутрадан ујутру, после тог немилог догађаја, да сте сви били тамо на лицу места, да је био он, да је био Ђуро Кривокућа, да је био командант батаљона Драган Паић, да је био безбедњак Станко Чича, да сте били код тог бунара и да је тада Ђуро Кривокућа причао да је те ноћи долазио Пане Булат, причао да су побијени цивили, да су бачени у бунар, да сте стајали ту код тог бунара и гледали, да се видела крв, комад неког људског тела. Да ли је то тачно или није?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Не, то није сигурно тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто би овај Милан Џакула то тако причао?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Откуд знам, мени то није јасно, јер ми смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је разлог?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Откуд знам, мене чуди, то су сада први искази, како тако људи могу изјавити нешто, овај, ту сигурно нисам био присутан нити сам видео ниједан леш овај, могу се заклети главу да дам. Сто посто то није истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Милан Цакула такође прича да је и он учествовао у вађењу тих људских тела из тог бунара.

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Па, могуће једино да су они остали, ако је то тако, ако неко прича, то сада кажем, мени, ја сам отишао кући, али опет стојим код тога, да ли, не знам увече или ујутру, значи отишао сам. Да ли су се ти људи враћали од куће, то ја не могу ући у тај траг, ја сам отишао кући да обављам своје приватне послове, значи, предао сам чети Сими Гвојићу. И сигурно нисам био код бунара да видим лешеве, овај, а он како тврди, ја не могу стварно да се помирим са тим, како може тако нешто изјавити. Сто посто, ни Драган Паић ни ја нисмо то јутро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неко објашњење одакле такве тврдње да сте били на лицу места?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: То и мене чуди, како тако људи могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је разлог да тај човек то тако прича?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Ја не знам, није ми јасно, мени једноставно није јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте да Вам је Миле Габрић заменик?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај човек пред Жупанијским судом у Карловцу 21.12.2000. године, тврди да је имао сазнање, Ваш заменик је имао сазнање други дан после убиства тих цивила, да су ти цивили убијени, да је он то чуо од Кривокућа Ђуре, да је чуо од Кривокућа Ђуре да је цивиле побио Пане Булат, а да су били присутни Марко Мамула и Раде Вранешевић. Како објашњавате то да Ваш заменик то тврди и зна значи одмах други дан, други дан по убиству цивила а Ви не знате?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Схватите могуће је да је то чуо кући, мислим, Славско Поље је велико село, опет тврдим и код тог стојим, да смо ми тај други дан били слободни, нисмо били на линији, значи он је једино могао чути ако се то десило, опет сада причам причу, ако се то десило значи иза те ноћи, можда су они знали, а мене нису конкретно обавестили, можда су они сутрадан то причали код куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Малобабићу, ја Вас питам нешто, те ноћи, ово. Ваш заменик има та сазнања.

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Како мене није обавестио онда, ми смо заједно били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас ја питам, како објашњавате то, заменик командира чете пете Миле Габрић сутрадан већ, други дан после тога зна за догађај, а Ви не знате? Шта, крио од Вас?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Па, није, други дан, схватите ме, овај, други дан ми нисмо заједно били, он је био у својој кући, ја сам био у својој кући, три, четири.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, други, пети, десети дан, Ви кажете први пут сте сазнали за тај догађај после 2002. године, ја сам тако разумела.

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Да, тако сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је тај Миле Габрић крио од Вас све те дане од 1992., па десет година крије од Вас?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Кажем Вам, нико није ништа причао, овај, пред нама, овај, кажем, само то што сам питао, шта се десило, тај ми је безбедњак рекао «то је наша надлежност» и то је настао зид шутње и нико више никада није спомињао те цивиле и шта се десило на крају. То је прешло се једноставно и ишло се другим проблемима и никада нико мене није известио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да објасните, овде су саслушавани и неки други сведоци, не овде, него пред судовима у Хрватској, и Сава Малобабић и Раде Малобабић, минер, да ли знате Радета Малобабића, минера?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Па, био је у мојој чети док.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви они су имали сазнање да су те ноћи убијени ови цивили, само Ви не знате?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Па, нису, кажем Вам, они нису хтели да извести нас командире ни команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крили од Вас?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Не знам зашто су они, да ли су се плашили или, такво је стање било, нико ништа није хтео говорити. Ја тврдим оно што ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви они знали, командири оделења, војници ту, сви знали, а Ви не знате. Да ли имате објашњење за то?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Па, имам, што нису хтели да нико каже то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису хтели да Вам кажу?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Па, нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево људи причају да сте били тамо на лицу места код тог бунара?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Они могу причати шта хоће, али нека неко докаже да ми покаже, да ме суочи да рече да сам ја видео и да сам био присутан. Ја кажем када сам био, након, значи доласка мога од куће,

да сам отишао, када сам чуо да је урушен, тада сам био и код тога стојим. И тада сам, значи, био први пут и видео шта се десило, па сам после отишао назад у команду другим проблемима и када сам команданта известио, после се поново вратио и нашао те безбедњаке. И после више, само смо прекрили неким даскама да не упадну борци у тај бунар и то је то, овај, нико ми није рекао ни ко је убијен, ни шта је убијен, ништа, сигурно, то тврдим, гарантујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви ишли до тог бунара?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Па, значи када сам дошао поново од, ми смо се мењали, кажем, пет до шест дана, једна чета и када сам дошао овај од куће, значи Симо ме је известио, тако ми је рекао «има нешто ново», вели, «нестали су цивили у Банском Ковачевцу»:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је известио?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Командир чете Симо Гвојић, ја сам тада, овај, отишао горе да видим шта је и то сам тада видео, то што изјављујем и онда сам обавестио команданта, вели, «то сам ја чуо, то ми је рекао Симо да је бунар урушен» и кажем опет поново, када сам се вратио нашао сам тог безбедњака са фотоапаратом и мерен је, тамо је нешто мерио и рекао сам, «Шта је»; «Иди ти води чету, то је моја надлежност»:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте нешто причали са Ђуром Кривокућом?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Питао сам га шта је, али није ми хтео ништа да каже, конкретно ништа ми није рекао. Само је рекао «нема цивила, бунар миниран», ето то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте дошли код тог бунара, где се бунар тај налази?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: У једном дворишту једне куће породичне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико удаљен од одељења Ђуре Кривокуће?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Е то сада не могу да ли су они били у тој кући или су у суседној једној негде, ту су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, ако не знате раздаљину близу, далеко, колико?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Нису били далеко посебно, овај, можда пар сто метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта Ђура Кривокућа, долазите, да ли сте дошли до тог бунара са њим заједно?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Па, јесам, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта он каже?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Па, ништа, само је рекао да је бунар миниран и прети опасност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је миниран, да ли сте видели тај бетонски део који је био око бунара?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Па, нешто урушено, нешто пало у земљу, воду, нешто на страну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је постојао тај бетонски део тада?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Па, тада било је нешто мало, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зарушен, шта?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Зарушен, све изломљено, пола бетона у води, пола оно са друге стране и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тада Вам Ђура ништа баш не каже?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто Вас командира чете доводи да Ви видите да је бунар зарушен?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Па, није ме он довео, већ сам ја дошао да обиђем, кажем опет, јер сам ја сазнао од Симе и отишао сам да видим, зашто, како се тај бунар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту било неке речи да је ту неко убачен у бунар?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Кажем Вам, нико није хтео нама командирима то говорити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви ови људи около знају, чули за убиство, само Ви не знате?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Ја то не могу тврдити што не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зна Ваш заменик, зна командир једног оделења, зна командир другог оделења, а Ви немате сазнања. Да ли можете да објасните то?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Па, могу када ме нису хтели обавестити, шта да ја радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто крију од Вас?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Откуд знам ја, зашто су хтели крити, да ли су, можда су се бојали да ја као командир чете нешто не подухватим, да се њима нешто деси, откуд знам шта су, шта су они сакривали од нас, командира и команданта батаљона, ми смо били обични људи као и они, али могли су све рећи што се тога тиче, а зашто нису, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ли неких питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су Вам позната по имену лица Чеко Ђуро и Малобабић Раде?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Сада, морамо се разјаснити, Радета Малобабића је било тројица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Николе, иначе је инжењеријом се бавио, минер, да тако кажем.

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Јесте, био је једно време у почетку, овај оружани сукоб, био је у мојој чети, а с обзиром да није по ВЕС-у минер, ми смо ангажовали те друге инжињеријске јединице да нам постављају минска поља испред, јер је претила, Купа је јако кривудава и претила је опасност да нас, са друге стране пређе пешадија нека, они су за ту сврху служили, значи, да стављају минска поља испред наших линија према непријатељу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате, у то време о коме причамо, које нас једино интересује, значи време око страдања тих цивила, где су они били лоцирани, где су били смештени?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Е то Вам не бих сто-посто тврдио, јер нису тада припадали мојој надлжености, они су тако ишли, овај, по целој линији и где су се када затекли, ту су ноћили, ту су јели и једино то, то знам када их некада видим и они су обично радили минирање ноћу или увече у сутон и помагали, овај, значи они су обилазили целу линију ту од Доње Ласиње, Ласиња и Пркос, Ново Село, значи све су обилазили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су им наредбе за то минирање, с обзиром да сте Ви један од старешина и да сте одговорни у одређеној зони, да ли сте им наредбу за то минирање издавали Ви или неко други или су то они сами одређивали?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Не, нисам ја, не, имали су они претпостављеног инжењерца који је стручно лице, које је знало тачно докле ми имамо зону, нама је било само речено, овај, да не идемо даље где они ставе мине, нама су означавали неким заставицама и тако, значи они су имали стручно лице, стручно лице за минирање и они су тачно знали где да поставе минска поља и колико далеко од наших положаја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су за те своје активности имали неко возило?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Па, ја претпостављам. Па, морали су имати неко возило, којим су могли толико мина носити, нешто су имали, нешто су имали вероватно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви знате, које возило су имали?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Па, то не знам, неко војно возило су имали, е сада, шта су имали, ја не знам тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мало пре Вас је председница већа питала, зашто Ви дођосте на лице места тамо да видите један зарушени бунар. Па Вас то исто питам и мало шире, зашто је за командира једне чете која је у зони борбених дејстава, где се очигледно воде борбе, толико интересантно да поред свих тих обавеза, дође на лице места, рекосте седам, осам километара, да види један зарушени бунар? Од каквог је то значаја било за Вас да Ви дођете да видите један зарушени бунар?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Нисам ја само због тога дошао, ја сам иначе, овај, пракса ми је била да обиђем одељења и војску и да уједно видим шта ћемо да подузмемо, да кажем ноћу, јер није било светла, да не упадне борац у тај бунар, највише заштита, да видимо, да нешто направимо, да не упадну људи, гледали смо где су биле и септичке јаме и то смо увек смо прегледали, прекривали смо неким даскама и нечим, овај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико год то ми лаички посматрали, зар таква једна наредба није могла да се да некоме од Ваших који су Вас о томе обавестили, зарушен бунар, обезбедите то на одговарајући начин и Ви идете даље за много важнијим пословима?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Па, могло се, али, добро. Нисам ја то у крајњој линији ни радио, то су радили војници, овај, значи они су то ипак поклопили, овај, кажем Вам, ја сам био нормално у обиласку, ја сам повремено обилазио војску.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам разумео, ако не грешим, да су Вас обавестили и да сте Ви дошли да видите зарушени бунар. Сада први пут кажете да сте дошли другим послом, па испада да сте успут дошли да видите и зарушени бунар. Чак и да је тако, опет Вас питам, зашто је за Вас као командира чете, интересантан један зарушени бунар?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Па, није ми интересантан уопште посебно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана да ли има питања, нема? Оптужени имају ли питања? Изволите. Преко суда питања, не директно сведоку.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Господине Јово, молио бих Вас да одговорите, да ли сам ја имао икакву моћ наређивања код Вас у Вашој јединици?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Не.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Значи, никакво наређење нисте добијали лично од мене него само што сам преносио од Вас према Вишој команди или из више према Вама. Да ли је тако било?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Мени је наређивао командант, а у његовом одсуству његови заменици, Станко Соколовић и Драган Гвоздић.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Молио бих Вас још, да ли се сећате ту критичну ноћ, где сте били, ако могу да Вас подсетим, јер, пошто је било давно, ако ми суд дозволи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ви њега питајте.

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Ја сам био, кажем, понављам Вам у Новом Селу у команди чете.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Мислим да не говорите онако како јесте. Ја из других разлога хоћу Вам помоћи, да се сетите, ако ми суд дозволи да Вас ја подсетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви прво завршите са Вашим питањима, па ћете ставити примедбу на његов исказ. Имате ли још питања?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Господине Јово, да ли се сећате када сте команданта у присуству мене, питали да требате ванредно одсуство, ради болести некога?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: То није било тада, то је била сасвим друга прича, то је било после тога.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да Вас још нешто подсетим, био је у питању стан у Београду, где сте морали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од каквог је то значаја за предмет?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли питања везано за овај предмет оптужнице.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Имам, баш везано је за то, везано за то, наводим га да каже где је био у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: У то време извршења тога дела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он тврди да је био у команди чете у Новом Селу.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јер се не подудара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли даље питања, а ставићете примедбе.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли се сећате, ко је вршио, где је била команда чете тада у то време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је у Новом Селу била.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Није била, јер био је други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваше, господине Булат.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, други је човек био и он је друго место команда имала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стално Вас упозоравам, то је Ваша одбрана коју смо ми чули. Сада Ви њему постављате питања, он даје одговоре. А Ви када он заврши са Вашим питањима, Ви можете да ставите примедбу на оно што је он рекао и да кажете није тако или је другачије или шта већ.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ваш колега из друге чете који Вас је мењао, где је имао командно место чете?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: На истом месту смо имали команду, чета је била на истом месту, све су команде биле на истом месту и ту смо се смењивали, вршили смене и на истом месту су биле, сигурно, моје командно место и његово је било командно место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да је Симо Гвојић исто имао команду чете у Новом Селу?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Да.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Могу ли ја сада да кажем? То није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте завршили са питањима?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада реците.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: То није тачно, да је Симо Гвојић, Симо Гвојић је био управо у Банском Ковачевцу, у оној кући доле где ти је био задњи вод твоје чете, а Симо Гвојић те је мењао, јер си морао у Београд отићи ради стана што ти је женина мати била болесна и ти уопште ниси био ту присутан, ту ноћ, зато се и не сећаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте и прошли пут на претресу мењали своју одбрану.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тврдили сте да је овај човек Јован Малобабић био ту ноћ ту, да сте га видели на прозору, да сте разговарали са њим, да сте требали њему да пренесете то наређење?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте, његова јединица је била, али он није, само се он мењао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сада тврдите, да то није он? А откуд Симо Гвојић да буде у то време ту, ако није његово одељење ту?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Они су се променили управо само командири се променили. Он је преузео његову чету, а Симину је он преузео за турнус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, јесте, али откуд Ђуро Кривокућа у чети Симе Гвојића?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, пазите, само су се командири променили, за чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А остали командири одељења?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: А остали командири водова и јединица су остали исти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тачно?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Не, то никада није било, нити је било, ја сам имао свог заменика, он је имао свог заменика. Значи, у мом одсуству он је мењао мене. То исто значи да неко ће сутра изјавити да сам ја мењао Драгана Паића, он је био командант, он је имао своје заменике. То нема логике никакве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се некада десило да остану командири Ваших одељења, а Симо Гвојић Вас мења?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Не, ми смо само се десило када је велика борбена готовост да остану обе јединице, е тада смо се ми распоређивали по другим кућама, то је било повремено када је баш најкритичније, али никада није мојом јединицом командовао нико сем мене и у мом одсуству Миле Габрић. То тврдим, нити сам ја Симе Гвојић јединицом командовао. То код тога стојим и морално и материјално, сто посто. А то што он прича, да сам ја отишао, ја сам после отишао, то није битно, то нема везе са тим случајем 'што сам ја отишао и нисам због у вези стана, него неких других послова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је такође причао да сте Ви телефоном добили неку наредбу од Драгана Паића, команданта батаљона, да се ту ноћ ти цивили селе?

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Не, то сигурно нисам, то он не би никада ни наредио, нити је то било у мојој надлежности, тако ни у Драгановој надлежности, то је било друге јединице цивилне заштите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците Ви, то сте нам тврдили «телефоном му пренео Драган Паић».

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, Драгана Паића претходно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви остајете при тој тврдњи?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: При својој првој изреци, изјави што сам дао, тачно је, Драган Паић је прво телефоном назвао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Назвао командира чете управо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њега?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Он тврди да је он био, али није био, био је Симо Гвојић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ког командира чете је обавестио?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Симу Гвојића и добио је и рекао «припреми људе, биће»:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тај покојни Сима Гвојић?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте, јесте, он је и имао је и он је рекао «припремите људе, биће премештени». Ја сам добио задатке друге ради борбене готовости, повишене, да ће бити напад, да обиђем јединицу, а његова јединица је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Булат, реците ми, да ли оно све што сте причали, да се односило за Јована Малобабића, сада причате да се односи на Симу Гвојића?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Симу Гвојића, јесте, управо јер он није био те критичне ноћи ту, на тој линији, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто сте истражном судији причали једно и мени на претресу први пут, стално сте помињали Јована Малобабића?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Знате зашто, казаћу Вам. Ја нисам хтео ништа утајити, нити тајим, али то сам рекао из другог разлога, управо што сви сведоци оптужбе, су изјавили тако, ради брзине поступка, да не кочим да ми се не успорава, само да се оконча, али мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам конкретне ствари.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Само ради тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви мени, а и истражном судији, помињете Јована Малобабића, са њим сте се видели, човек на прозору, разбијен прозор, чују се пуцњи, он клима главом, Џакула му је пренео наредбу за премештај цивила и сада одједном, прошли претрес Ви то све мењате и кажете, «а то није то он, него Симо Гвојић», па Вас ја питам, зашто та промена?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да Вам кажем, да будем искрен, када дође Џакула Милан, командир његовог вода, жао ми је што и други Ђуро Кривокућа је погинуо, да и он дође, да Вам кажу, за тачност мојих свих навода, што сам казао. Једини пропуст.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није објашњење за ово моје питање.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: То је једини пропуст.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте мало, то није објашњење за ово моје питање.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Слажем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви уводите сада неког Симу Гвојића, човек је покојни, нема шансе да дође овде да говори, а све време сте помињали овог човека.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесам, управо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведока Јована Малобабића. Ја Вас питам, зашто та промена одбране?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не знам. Нисам Вас хтео обманути, само ради убрзања поступка, а јесте смешно, знам да Вам је смешно. Али нисам, тако ми свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ли још неких питања и да довршавамо.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ако ми верујете, ја.

Довршено, питања више нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете господине Малобабићу да идете.

Сведок ЈОВАН МАЛОБАБИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За трошкове се јавите тамо Служби за сведоке.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 12 часова и 50 минута и биће настављен сутра у 9 часова и 30 минута.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ако могу нешто да кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Жао ми је, изјава команданта батаљона Паић Драгана задња, задња изјава од команданта Паић Драгана, да сам ја казао тачно, приликом сучељавања њега и Бијелића, мислим да сте чули да је он потврдио управо исто то што сам ја сада рекао за Јову Малобабиха, да није био ту на лицу места и да га је замењивао покони Гвојић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сада Ви мени преносите шта се дешавало на претресу?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Али нисам Вас хтео, часну Вам реч дајем, нисам Вас хтео обмањивати.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА